

ȘCOALA GIMNAZIALĂ
Nr. 178
BUCUREȘTI

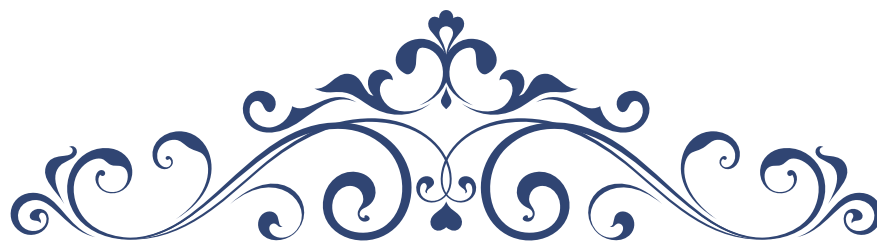
Aripi de Pajura

REVISTĂ CULTURAL-EDUCATIVĂ
pentru elevi, profesori și părinți

Nr. 13
2025

ȘCOALA GIMNAZIALĂ Nr. 178
BUCUREȘTI - SECTOR 1

Aripi de Pajura

REVISTĂ CULTURAL-EDUCATIVĂ

pentru elevi, profesori și părinți

Nr. 13
2025

CUPRINS

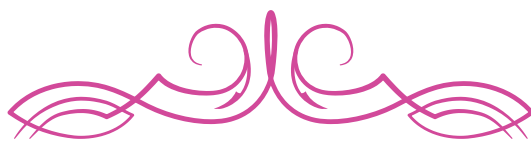
	pag.
CUVÂNT ÎNAINTE	
Anotimpul în care începe magia	1
Gânduri la început de an	2,3
FILE DE POVESTE 178	
Imnurile școlii	4
Împreună luăm 10 (zece)	5
PROIECTE ȘI ACTIVITĂȚI	
Târgul de toamnă	6
Săptămâna legumelor și fructelor donate	7
Labirintul dependențelor	8
Proiect FICE	9
ȘCOALA ALTFEL	
Potlogi – Palatul Brâncovenesc	10
București – Centrul Vechi	11
Observatorul Astronomic	12
Muzeul MINA	13
În lumea dinozaurilor – Aventura STEM	14
În lumea roboților	15
MAI MULT DECÂT O EXCURSIE	
Harghita	16,17
Sinaia – Prejmer – Râșnov – Târgoviște	18,19
Curtea de Argeș – Ocnele Mari – Târgu Jiu	20,21
FLASH INTERVIU	
Ania-Elena Bărăscu	22,23
FERESTRE SPRE LITERATURĂ	
Poezia anotimpurilor: toamna	24
Poezia copilăriei	25
De la colegii noștri talentați	26,27
Căsătoria (fragment – scenetă)	28
Măturătoarea și rochia sa	29
Parada florilor din grădina magică	30,31

	pag.
PROVERBE	
Despre natura umană	32
Despre încercări și putere interioară	33
MY ENGLISH PAGES	
London in the 19th century	34
Sherlock Holmes	35
UNE VILLE... UNE PERSONNALITÉ...	
Paris	36
Auguste Rodin	37
PASIUNEA CARE NE SCHIMBĂ	
Filmele	38
Chitara	39
CONCURSURI ȘI EXPERIMENTE	
Concurs foto	40
Bucuria de a învăța prin experimente	41
SPORT	
Mari sportivi români	42
Alexandru Bologa	43
Fotbal feminin	44
Atletism	45
PRIETENIA	
La 13 ani	46
La 14 ani	47
ANIVERSĂRI CULTURALE	
Septembrie	48,49
Octombrie	50,51
Noiembrie	52,53
HAI(HUI) ÎN LUME	
Sighișoara	54,55
Ithaka	56,57
Byblos	58,59
LA FINAL	
Să mai și râdem!	60
De pe Google (și nu numai) adunate	61
Top 5	62

Toamna la Școala 178

Anotimpul în care începe magia

Toamna are un fel aparte de a coborî peste Școala Gimnazială Nr. 178. Nu vine niciodată grăbită și niciodată zgomotoasă. Pășește parcă elegant pe poarta școlii, aducând cu ea emoția începutului, miros de cărți noi și bucuria revederii.

În timp ce natura își strânge roadele în tăcere, școala noastră își deschide larg porțile. Este momentul acela special în care semințele cunoașterii sunt așezate cu grijă în mințile și în sufletele copiilor, pregătite să crească frumos pe parcursul unui nou an școlar.

Un nou an școlar, respirația unei comunități unite

În fiecare septembrie, curtea școlii se umple de o emoție unică, pe care doar începuturile o pot aduce. Elevii din clasele pregătitoare pășesc pentru prima dată în lumea școlii cu ochii plini de curiozitate, în timp ce elevii claselor a VIII-a privesc acest an ca pe o etapă importantă spre viitorul lor.

Între aceste două începuturi, sute de elevi, profesori și părinți formează împreună o comunitate unită de aceleași valori: educație, respect, muncă și excelență.

Când școala devine sărbătoare și speranță

Pentru noi, toamna nu este doar începutul cursurilor, ci și începutul proiectelor, al activităților și al momentelor frumoase petrecute împreună. Târgul de toamnă, atelierelor creative, proiectele interdisciplinare și activitățile educative transformă școala într-un loc plin de culoare, energie și entuziasm.

Fiecare profesor intră în clasă cu dorința de a deschide drumuri, de a încuraja și de a inspira. Fiecare elev vine la școală cu un vis, o întrebare, o curiozitate. Împreună construim, zi de zi, nu doar lecții, ci caractere, prietenii și încredere în viitor.

Oamenii din umbră și fructele excelenței

În spatele fiecărei săli de clasă primitoare se află și colegii noștri din personalul administrativ, oameni care, prin munca lor discretă, fac ca școala să fie un loc sigur, curat și prietenos. Lor li se datorează liniștea în care se desfășoară actul educațional.

Dar cea mai mare bucurie rămân elevii noștri. Rezultatele lor la concursuri, implicarea în activități, gesturile de prietenie și bunătate sunt adevăratele roade ale muncii noastre. Ei sunt mândria și viitorul Școlii Gimnaziale Nr. 178.

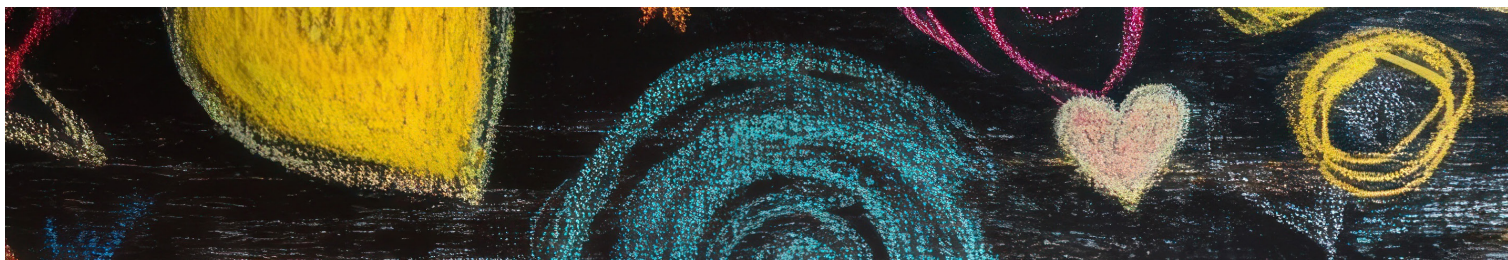
Privind înainte

Începem acest an școlar cu încredere, cu planuri frumoase și cu dorința de a fi din ce în ce mai buni. Școala noastră rămâne locul unde tradiția se întâlnește cu modernitatea, unde învățarea înseamnă descoperire, iar fiecare copil este încurajat să își găsească propriul drum.

La Școala Gimnazială Nr. 178, toamna nu înseamnă doar începutul școlii, ci începutul unor noi povești, al unor noi reușite și al unui nou capitol pe care îl scriem împreună.

Profesor Mihaela Gabriela Nițu
Director Școala Gimnazială Nr. 178

Gânduri la început de an

A început ultimul meu an în Școala 178. O știu pe dinafară: pașii pe holuri, glasurile colegilor, tablourile de pe pereți, banca în care am stat ani la rând. Și totuși, ceea ce simt acum este diferit. Nu pentru că s-ar fi schimbat locul, ci pentru că eu m-am schimbat, încet, fără să-mi dau seama. Credeam că vom rămâne veșnic copii, cu codițe împletite, ghiozdane colorate mai mari decât noi și urma de ruj pe obraz de pe buzele mamei, dar acum, când mă uit la colegii mei, observ că fiecare are o poveste și, chiar dacă urmăm un drum diferit, o facem împreună. Cu unii am râs până aproape nu mai aveam aer, cu alții m-am certat și m-am împăcat, dar de fiecare dată legătura creștea mai mult.

Acum, gândul plecării nu mai e așa îndepărtat. Este aproape. Mă așteaptă. Mi-e teamă pentru că nu știu ce mă așteaptă, ce emoții, ce trăiri, totul e nou. Mi-e dor deja de ceea ce nu am părăsit. Dar mă bucur pentru că știu că nu putem rămâne în același loc, în zona noastră de confort, și în același timp să creștem.

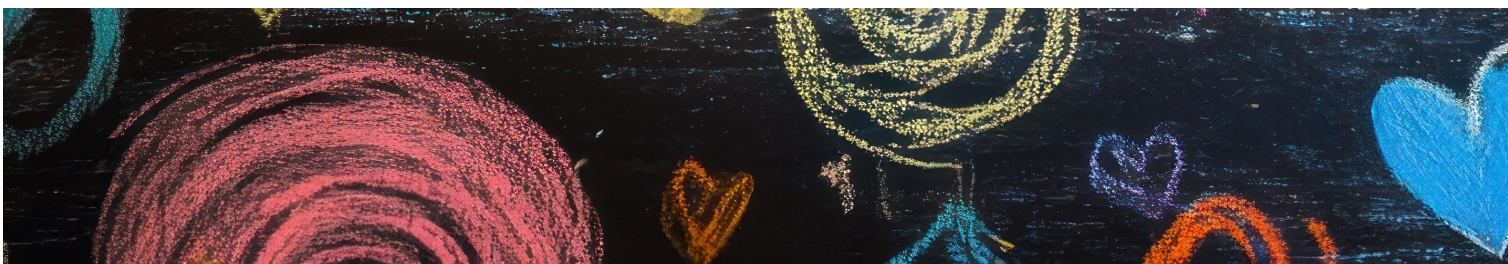
Anul acesta vreau să adun tot. Vreau să simt până și cele mai banale cuvinte, să mi le aduc aminte, să le fotografiez cu mintea și să rămână la mine mereu. Nu vreau să trec repede peste nimic, pentru că tot ce am acum va fi cândva doar o amintire. Știu că va veni momentul în care ușa școlii se va închide în urma mea, iar eu nu voi mai bate la ușă spunând: „*Mă scuzați că am întârziat, nu se va mai întâmpla...*”. Dar nu voi pleca cu mâinile goale, voi lua cu mine prietenia, răbdarea, încrederea și tot ceea ce m-a format. Școala asta nu a fost doar un loc. A fost începutul meu.

Îți mulțumesc ție, școală, că mi-ai arătat lumea întreagă în fiecare zi!

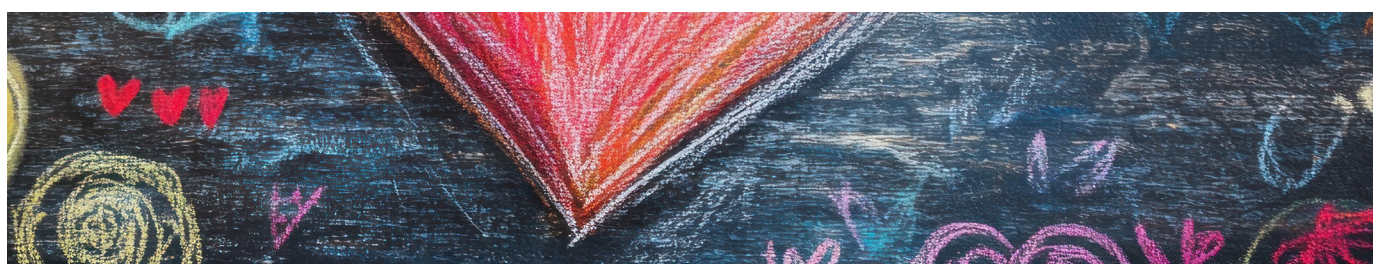
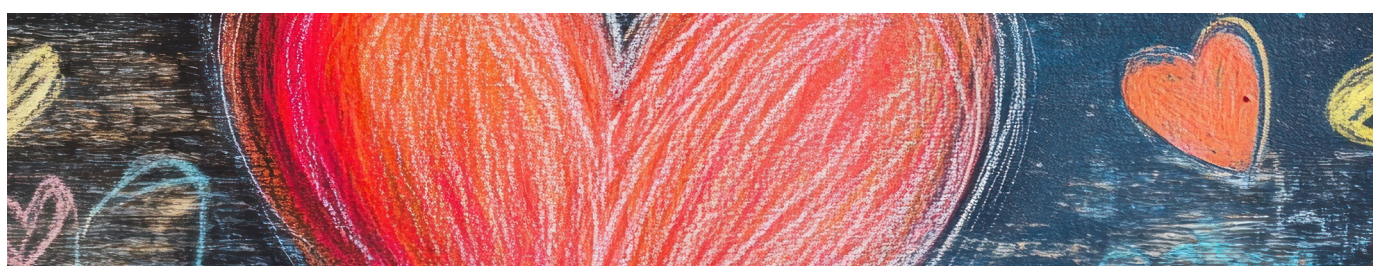
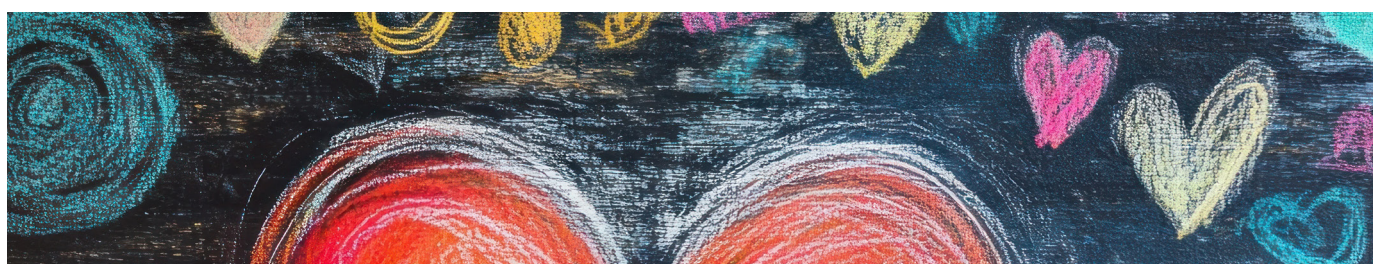
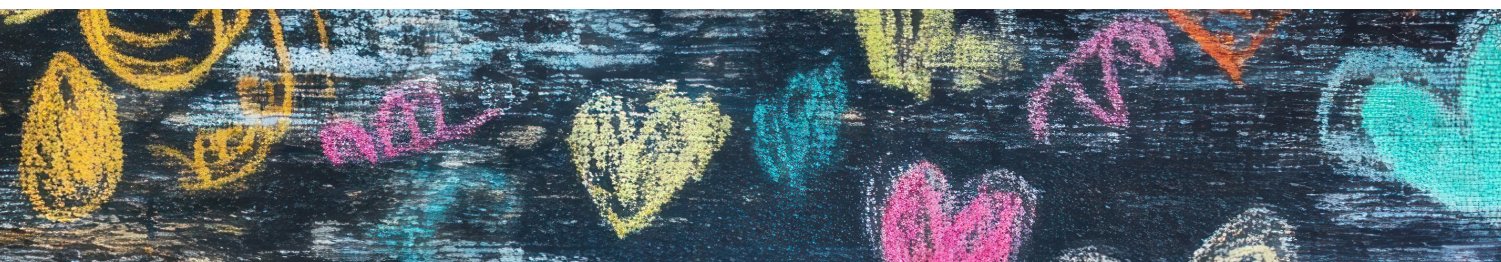
Dacă sfârșitul meu aici se apropie, eu sunt gata, cu lacrimi în ochi sunt gata. Pentru că undeva mă așteaptă altă școală, alt tărâm.

Acum, dragii copii ce citiți această mică bucată din inima mea, aveți grijă de școala noastră!

Bianca Spulber, Clasa a VIII-a A

2025-2026

Început de an la Școala 178

FILE DE POVESTE 178

Imnurile școlii

Știi că...

Cele două cântece dedicate școlii noastre, pe care le ascuți la fiecare festivitate, au fost compuse de doi compozitori celebri?

Școala din Pajura

Muzica: Mihai Elekes
Versuri: Mihai Elekes

Când faci primul pas
Știm cu toții, este greu,
Dar îți reușește mereu.
Ochi ce te privesc
Îți arată un singur drum
Poți fi sigur,
El este drumul cel mai bun.

Școala din Pajura
Este-un simbol al luminii
Proaspătul început
Ce nîcînd nu-l voi uita.

Sunt tentații multe
Dar poți să le-ocolești,
Dacă vrei s-ascuți nu greșești
Verbe, ecuații,
Desene, întrebări,
Ai să le descoperi
Pe toate într-o zi.

Școala din Pajura
Este-un simbol al luminii
Proaspătul început
Ce nîcînd nu-l voi uita.

Școala din Pajura
E speranța pentru mâine
Inima va păstra
Dorul clipelor senine.

Școala din Pajura!

Unu, șapte, opt

Muzica: Virgil Popescu
Versuri: George Popovici

Trei cifre: unu, șapte, opt
Sunt cele ce ne leagă.
Noi, cei născuți în Pajura,
În buzunar le vom păstra
La piept, o viață-ntreagă.
O sută șaptezeci și opt
O școală și opt clase
Opt ani cumînți sau năvăvași
Cu 331 la doi pași
La fel cu 86.

Mate, mate, mate
Cifre nestemate
Spun prin ele tot:
Unu, șapte, opt.

Mate, mate, mate
Cifre-ntortocheate
Să le uit?
Nu pot:
Unu, șapte, opt!

O sută șaptezeci și opt
O școală fără nume,
Toată comoara ei ne-a dat
Colegi și profi de neuitat
E unică în lume!
Trei cifre: unu, șapte, opt
Sunt cele ce ne leagă
Noi, cei crescuți în Pajura,
În buzunar le vom păstra
La piept o viață-ntreagă!

Scanează cu telefonul
și ascultă cele două
cântece speciale pentru
Școala din Pajura!

FILE DE POVESTE 178

Împreună luăm 10 (zece)

Știi că...

Sloganul „**Împreună luăm 10 (zece)**”, existent pe sigla școlii noastre, a fost inspirat de un fost elev al școlii?

Tudor Stanciu este numele lui și în anul 2004 a absolvit Școala Gimnazială Nr. 178 ca șef de promoție cu media 10. Mai mult decât atât, la Examenul de Capacitate – cum se numea atunci examenul de evaluare la finalul ciclului gimnazial – Tudor a luat 10 la toate cele trei discipline: limba română, matematică, istorie, fiind unul dintre cei doar cinci copii din București care au obținut media 10.

Parcursul lui Tudor Stanciu a fost întotdeauna de excepție: a intrat cu media 10 la Colegiul Național „Sf. Sava”, a încheiat șef de promoție și a intrat primul la Facultatea de Drept a Universității din București.

În prezent, se ocupă de diferite proiecte IT din România, în calitate de avocat fondator al Venture'n'Law.

Dincolo de povestea exemplară a fostului elev al școlii, căruia îi dorim în continuare succes în tot ce își propune, rămâne reușita extraordinară a Mediei 10 – motiv de mândrie pentru școala noastră din Pajura, o experiență care ne motivează, ne arată că se poate.

PROIECT SOCIAL-CARITABIL

Un dar mic pentru o fericire mare

Târgul de toamnă

Târgul de toamnă deschide, în fiecare octombrie, seria activităților cuprinse în generosul proiect al școlii noastre. Este un proiect de suflet, pe care îl așteptăm și pe care îl dezvoltăm de la an la an, cu idei creative. Voluntariatul a devenit o obișnuință la școala din Pajura, unde elevii se pregătesc, pentru târguri, să confecționeze produse cât mai atractive și deserturi cât mai apetisante; mai nou, se întrec în strategii de marketing, în texte convingătoare, care să atragă potențialii cumpărători. Și asta doar pentru a strânge cât mai mulți bani care să fie donați unor copii care au reală nevoie de ei, pentru că viața le-a adus mai multe încercări.

Bineînțeles că fără ajutorul părinților nu ar fi posibilă explozia de culori, de arome, de râsete și de aceea le suntem recunoscători de fiecare dată.

Anul acesta, pentru că școala noastră i-a preluat și pe colegii din sediul Coralilor, evenimentul s-a desfășurat în ambele locații, ceea ce a făcut ca numărul persoanelor implicate în proiect să fie și mai mare.

„Într-o lume în care poți fi orice, alege să fii bun!”
obișnuiesc să îmi spună părinții mei.

A face bine atunci când ai ocazia este ca răspunsul la o rugăciune scrisă din lumină. Când o rază din soarele nostru, al fiecăruia, ajunge să îi mângâie pe cei din jur.

Și cred că tocmai acesta a fost obiectivul târgului de toamnă organizat în școala noastră, la începutul Săptămânii Altfel – să facem ceva plăcut care îi poate ajuta pe cei care au nevoie, fiindcă bucuria împărtășită se mărește, mai ales atunci când are miros de dovleac fierbinte, de mere coapte și dulci, de frunze colorate și cântece aurii.

Fiecare produs pregătit a avut menirea să ne țină împreună și să ne aducă aminte cât de mult ne lipsise sentimentul acesta - de a fi farul luminos din furtuna cuiva, de a-i picta toamnei încă un zâmbet pe chipul blând.

Clara Sânziana Pandrea, Clasa a VIII-a A

La școala noastră s-a ținut Târgul de toamnă din Săptămâna Altfel, care a fost super fain. Curtea s-a umplut de culori și mirosuri plăcute de la mâncarea gustoasă. Fiecare clasă avea standul ei, la care puteai găsi mâncare, limonadă sau decorațiuni făcute manual chiar de elevii școlii.

Aveam și câteva locuri frumos decorate cu frunze, dovleci și alte bunătăți de toamnă, la care puteam face poze cu colegii și domniile profesori. Au fost și momente de dans, în care ne-am pus muzica dorită și toată lumea dansa.

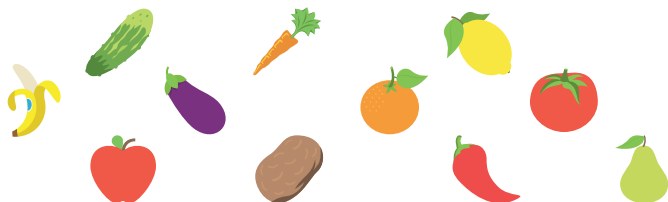
Ne-am simțit bine împreună și am creat amintiri frumoase. A fost o zi reușită, pe care sigur o vom ține minte mult timp.

Alisia Cristescu, Clasa a VIII-a A

ACTIVITATE DE VOLUNTARIAT

Săptămâna legumelor și fructelor donate

Școala noastră are un parteneriat cu Școala Specială Nr. 5 în cadrul programului SNAC - o oportunitate pentru noi toți de a face bine, de a fi mai buni.

În fiecare toamnă avem o săptămână în care strângem, într-un loc amenajat special, legume și fructe pe care le dăruim prietenilor noștri de la Școala Specială Nr. 5, din sectorul 3.

Și în fiecare toamnă reușim, cu ajutorul părinților, să facem un adevărat convoi de mașini care traversează Bucureștiul, încărcate cu tot felul de bunătăți, de la mere, pere, portocale și gutui, până la dovleci, ardei, morcovi și cartofi. Și încărcate cu mulți copii frumoși, dornici să ofere bucurie.

Acțiunea este benefică pentru ambele părți: pentru copiii vizitați, este un semn că nu sunt singuri, că au prieteni adevărați, care nu îi uită și căroră le pasă de ei. Pentru noi, este o modalitate de a crește frumos, de a ne dezvolta emoțional și de a promova principiile și valorile europene: **solidaritatea, toleranța, acceptarea, prietenia, egalitatea.**

Toamna aceasta, împreună cu câțiva colegi și profesori, am participat la o activitate de voluntariat deosebită. Am mers la o școală specială, unde am oferit copiilor pungi cu fructe și legume de toamnă.

Atmosfera a fost una caldă și plină de emoție. Zâmbetele copiilor și recunoștința din ochii lor ne-au făcut să înțelegem cât de importante sunt gesturile simple. Pentru noi, a fost mai mult decât o activitate, a fost o lecție despre bunătate și empatie.

A fost un moment foarte frumos și emoționant, pe care nu îl vom uita niciodată. Această experiență ne-a arătat că, uneori, lucrurile mici pot aduce cea mai mare bucurie.

Bogdan Chirilă, Clasa a VIII-a A

O dată cu venirea toamnei, școala noastră participă la unul dintre cele mai frumoase și cele mai emoționante proiecte. Toate clasele ne unim și donăm fructe și legume pe care le așezăm în pungi și le împărțim cu multă dragoste copiilor de la Școala Specială nr. 5. Sunt copii minunați care au multă dragoste de oferit, dar care au fost mai puțini norocoși decât noi. Bucuria cu care primesc aceste pachete ne face să ne întoarcem în fiecare toamnă.

An de an, îi vedem cum cresc și cum evoluează și suntem bucuroși că le aducem și noi un strop de fericire.

Emma-Cristiana Popa, Clasa a VIII-a A

PROIECT EDUCAȚIONAL

Labirintul dependențelor

Pe 5 noiembrie, elevii claselor a VIII-a au participat la o activitate educativă și de prevenție din cadrul proiectului „Labirintul dependențelor”, un program interactiv derulat de Asociația pentru Educație și Sănătate „Mens Sana” și cofinanțat de Primăria Sectorului 1.

Proiectul a adus în prim-plan o temă esențială pentru generația actuală: înțelegerea riscurilor legate de diferite tipuri de dependențe și dezvoltarea unor competențe care îi pot ajuta pe tineri să facă alegeri sănătoase, informate și responsabile.

La școala noastră a venit doamna psiholog Lorena Diaconescu, care a prezentat elevilor experiențe reale despre droguri și dependență. Nu a fost doar o prezentare cu informații generale, ci povești despre oameni care au început fără să conștientizeze pericolul și care și-au văzut viața schimbată complet. M-a captivat foarte tare și m-a făcut să înțeleg că fiecare alegere, oricât de mică ar părea, contează. Am simțit că ceea ce spunea nu este doar teorie, ci realitatea, și m-a făcut să reflectez asupra propriei mele vieți și a alegerilor pe care le pot face.

Ce este dependența?

Dependența apare atunci când o persoană începe să consume droguri, fie din curiozitate, fie din presiunea grupului, și ajunge să nu mai poată controla acest obicei. Drogurile schimbă modul în care creierul simte plăcerea, făcându-te să crezi că ai nevoie de ele pentru a te simți bine. În realitate, ele afectează treptat sănătatea fizică și emoțională și pot distruge încet, dar sigur, echilibrul unei vieți normale.

Efectele asupra sănătății și a vieții

La început, efectele pot părea plăcute, dar pe termen lung apar anxietate, depresie, probleme de memorie și concentrare, dificultăți la școală sau la serviciu și conflicte cu familia sau prietenii. Mulți oameni care au consumat droguri povestesc că regretă prima alegere și că simt că au pierdut controlul asupra propriei vieți.

Traficul de droguri

Drogurile nu apar pur și simplu. Ele ajung la oameni prin rețele ilegale care urmăresc doar profitul. Tinerii sunt adesea ținte ușoare pentru traficanți, iar traficul contribuie la violență, probleme legale și distrugerea multor familii. Este greu să înțelegi cât de mare poate fi impactul până nu auzi poveștile oamenilor care au fost afectați direct...

De ce să spui NU?

Efectele pozitive sunt doar temporare, dar riscurile durează ani sau chiar toată viața. A fi informat, a cere ajutor atunci când ai nevoie și a face alegeri sănătoase nu este doar o alegere responsabilă, ci un gest de grijă față de propria viață și viitor.

Este curajul de a spune „nu” și de a proteja tot ce ai mai prețios: sănătatea, familia, prietenii și visurile tale.

PROIECT EDUCAȚIONAL

„19 Zile de prevenire a abuzurilor și violențelor asupra copiilor și tinerilor”

În perioada 1-19 noiembrie 2025, Școala Gimnazială Nr. 178 a implementat Campania „19 Zile de prevenire a abuzurilor și violențelor asupra copiilor și tinerilor”, inițiativă internațională menită să contribuie la prevenirea formelor de violență, abuz și neglijare asupra copiilor și la promovarea unei culturi a respectului, a compasiunii și a protecției.

Obiectivele principale au fost:

- dezvoltarea comportamentelor prosociale și a empatiei în rândul elevilor;
 - prevenirea bullying-ului și a diverselor tipuri de abuz;
- creșterea gradului de conștientizare a riscurilor cu care se confruntă copiii;
- mobilizarea comunității școlare, a părinților, a specialiștilor și a instituțiilor partenere;
 - susținerea copiilor afectați de forme de violență, pierdere sau traume.

Reprezentanți ai **Poliției Române** și ai **Agenciei Antidrog** au discutat cu elevii despre:

- prevenirea abuzurilor de orice tip;
- prevenirea abandonului școlar și a absenteismului;
- siguranța în comunitate și online;
- dificultățile copiilor cu părinți plecați la muncă în străinătate.

La orele de consiliere și dezvoltare s-au derulat ateliere, discuții tematice, proiecții, dezbateri și activități creative, ghidând elevii în înțelegerea și prevenirea formelor de abuz.

De asemenea, au fost invitați și psihologi specializați: doamnele Mănescu Melania Elena – psiholog extern, Dumitriu Laura – consilier, Kun Gina, psihologul Școlii Gimnaziale Nr. 178, care au susținut sesiuni dedicate prevenției: bullying-ului, neglijării, muncii copiilor, pedepselor corporale, exploatarei și vânzării de minori.

Au fost realizate „Cercuri ale compasiunii”, în zonele instituției unde comunitatea școlară a dorit să își exprime solidaritatea față de copiii afectați de abuz, neglijare sau violență.

Activitatea a avut un impact emoțional puternic și a stimulat empatia și solidaritatea între elevi.

Părinții au participat la ateliere, workshop-uri, activități artistice și discuții tematice, susținând demersul educativ.

Rezultatele campaniei

- 800 de elevi implicați direct în activități.
- 30 de cadre didactice participante, dintre care 14 profesori diriginți
- Creșterea nivelului de conștientizare privind bullying-ul, abuzul și violența.
- Consolidarea colaborării școală-familie-instituții (Poliția Română, specialiști).
 - Dezvoltarea empatiei, a toleranței și a comportamentelor prosociale.
 - Crearea unui mediu școlar mai sigur, mai informat și mai responsabil.

Concluzii

Implementarea Campaniei „19 Zile de prevenire a abuzurilor și violențelor asupra copiilor și tinerilor” la Școala Gimnazială Nr. 178 a reprezentat un succes remarcabil, datorat implicării coordonatorilor, profesorilor, elevilor, părinților și partenerilor instituționali.

Activitățile au avut un impact semnificativ asupra elevilor, contribuind la dezvoltarea unui climat educațional bazat pe siguranță, respect și protecție. Campania va continua să inspire acțiuni viitoare menite să sprijine copiii și să le asigure bunăstarea.

FICE

**INTERNATIONAL
FEDERATION
OF EDUCATIVE
COMMUNITIES**

EACH CHILD DOES MATTER

ȘCOALA ALTFEL

Potlogi - Palatul Brâncovenesc

În luna octombrie, am mers împreună cu clasa mea într-o excursie la Ansamblul Brâncovenesc de la Potlogi, în cadrul programului „Școala Altfel”. A fost o experiență foarte frumoasă, pentru că am simțit că am pășit într-o lume din trecut.

La început, muzeograful ne-a dus în cuhnie, adică bucătăria de pe vremuri. Acolo am văzut pirostrii uriașe pe care erau așezate cazane mari. Ni s-a spus să ne imaginăm cum mirosea atunci în bucătărie și m-am gândit la mâncăruri gătite la foc, la lemn ars și la plante aromate. Mi s-a părut foarte interesant, pentru că parcă puteam să simt toate acele mirosuri. Am văzut și multe obiecte vechi, iar un coș mare, sub care era vatra, mi-a atras cel mai mult atenția.

După aceea, am mers la droșcărie, unde am văzut calești, unelte și lucruri folosite pentru cai. Acolo am înțeles mai bine cum trăiau oamenii și cât de diferit era față de viața noastră de azi.

Palatul a fost cel mai impresionant. Este foarte frumos și pare desprins dintr-o poveste. Acolo am aflat despre Constantin Brâncoveanu și familia lui. Povestea lor m-a întristat, dar m-a și făcut să mă gândesc cât de curajoși au fost. Am înțeles că este important să alegi ceea ce este drept, chiar dacă este greu. Mi-a plăcut și partea cu comoara, pentru că ni s-a spus că nu a fost niciodată găsită și că ar putea exista un loc secret în palat.

Cel mai mult mi-a plăcut în grădină, unde era un heleșteu și un pod. Ne-am jucat, am râs și ne-am simțit foarte bine. A fost un loc liniștit și foarte frumos.

La final, ne-am luat rămas-bun și le-am mulțumit celor de acolo pentru tot ce ne-au povestit. Nu am plecat până nu mi-am cumpărat și eu un suvenir, ca să îmi amintesc de această zi. Pentru mine, excursia a fost ca o poveste adevărată și mi-ar plăcea să mai mergem acolo.

Amalia Iosif, Clasa a III-a C

ȘCOALA ALTFEL

București - Centrul Vechi

Săptămâna Altfel a fost un prilej de trăire a celor mai frumoase experiențe: de la vivacele târg de toamnă și emoția vizionării unui film, până la călătoria montane către sufletul naturii și vizita într-un cadru istoric spectaculos.

Ziua de marți a început într-o notă de curiozitate, căci am plecat alături de doamna dirigintă Iuliana Cîrje și de colegi să vizităm centrul vechi al orașului nostru. Era o zi însorită, perfectă pentru un tur al obiectivelor. Deși drumul părea lung și ne vedeam nevoiți să schimbăm multe mijloace de transport, toate acestea n-au mai contat odată ce ne-am îndepărtat de bulevardele largi și moderne, de mașinile și de trecătorii grăbiți și am pătruns într-o altă lume. Am simțit de parcă soarta ne-a purtat direct pe lunga stradă Lipscani.

Turul, sau mai bine zis povestea noastră, a început cu observarea arhitecturii unice a clădirilor istorice. Nu erau simple construcții din piatră sau cărămizi, ci adevărate perle culturale. Pe măsură ce înaintam, ochii mi se pierdeau în modelele clădirilor: în spiralele și în zigzagul balcoanelor sau în forma

dreptunghiulară a ferestrelor. Fiecare casă avea un model aparte, propriile simboluri care o făceau unică.

Am vizitat biserica Stavropoleos, unde ne-au fascinat cupola, capitelurile și micuța grădină care o înconjură. Ne-am conectat, pentru câteva minute, cu divinitatea și ne-am amintit că *Dumnezeu este atât de mare încât nu încapă în lumea întreagă, dar atât de mic încât încapă într-o inimă curată.*

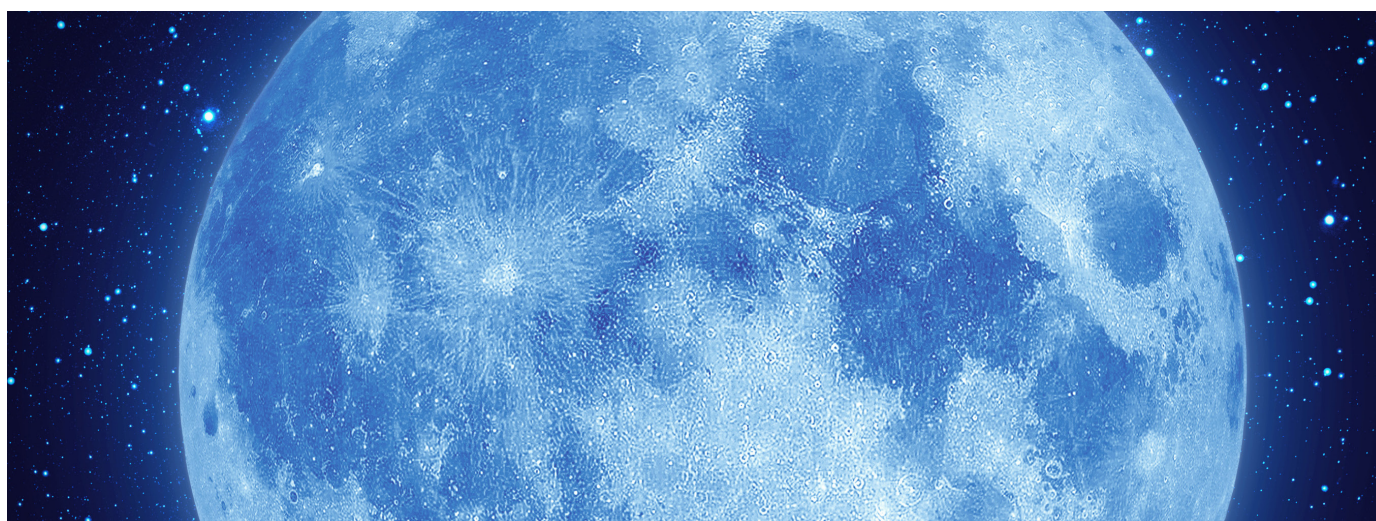
Ne-am continuat plimbarea pe strada Lipscani, contemplând piesele arhitecturale pe măsură ce le întâlneam. Mă simțeam ca într-o scenetă de teatru în care toate acele clădiri constituiau decorul care aștepta să fie însuflețit de apariția personajelor, adică de noi, cei 28 de copii veniți tocmai din celălalt capăt al orașului. Ne-am oprit la Ruinele Cetății (sau Curtea Veche), unde am putut observa fragmente din Bucureștiul de altădată, apoi la biserica Sfântul Anton, cea mai veche din București, unde enoriașii veniseră în pelerinaj, obicei despre care am aflat că are loc mai ales în fiecare zi de marți.

„Punctul culminant al narațiunii” a fost vizita la Hanul lui Manuc, o clădire ce inițial servea drept popas pentru călători, acum trasformată într-un restaurant tradițional.

Turul prin Centrul Vechi ne-a destăinuit sufletul istoriei ce vibrează ascuns și se împletește cu divinitatea. Arhitectura clădirilor a recreat povestea timpurilor în care au fost construite. Toate monumentele ne-au oferit o fereastră deschisă spre cultură, așa că acum ne situam undeva departe, într-un tablou pictat în feerie și curiozitate, într-o lume lăuntrică din care abia mai zăream, într-un colț, grijile noastre de zi cu zi. **Clădirile nu ne ofereau doar povestea pe care o citeam cu pasiune, ci și ocazia de a face și noi parte din ea.**

ȘCOALA ALTFEL

Observatorul Astronomic

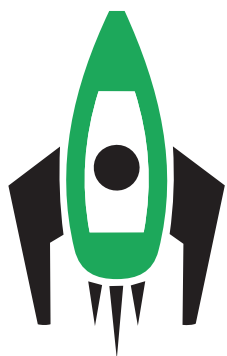
Pe data de 21 octombrie, am fost cu clasa într-o vizită la Observatorul Astronomic „Amiral Vasile Urseanu” din București, o experiență pe care nu o voi uita prea curând. Încă de la intrare, clădirea impunătoare ne-a captat atenția, iar atmosfera părea desprinsă dintr-un film științifico-fantastic.

Ghidul ne-a întâmpinat cu entuziasm și ne-a vorbit despre planete, stele și constelații. Am învățat cum funcționează telescoapele și cum astronomii studiază universul. Din păcate, nu am putut vedea pe cer luna, stelele, constelațiile, deoarece era dimineață, dar le-am putut urmări de pe ecranul mare de proiecții cu toate constelațiile și planetele și am văzut și cum s-au format toate.

Vizita la observator nu a fost doar educativă, ci și fascinantă. M-a făcut să înțeleg cât de mare și misterios este universul și cât de mici suntem noi în comparație cu el.

Le recomand tuturor colegilor o astfel de experiență!

Raissa Pușcaș, Clasa a VII-a B

ȘCOALA ALTFEL

Muzeul MINA - București

În cadrul „Săptămânii Altfel”, elevii clasei noastre, a VII-a A, au avut parte de o experiență educativă și recreativă deopotrivă, vizitând Muzeul MINA, un spațiu modern care îmbină arta, tehnologia și cunoașterea într-un mod cu totul inedit. Această ieșire ne-a oferit ocazia de a descoperi universuri spectaculoase fără a părăsi orașul, transformând o zi obișnuită de școală într-o adevărată aventură culturală.

Unul dintre cele mai captivante momente a fost proiecția dedicată Egiptului Antic, care ne-a purtat într-o lume misterioasă, plină de piramide impunătoare, faraoni legendari și hieroglife enigmatice. Imaginile proiectate pe pereți și podea ne-au făcut să ne simțim ca niște exploratori ai trecutului, pășind printre templele străvechi și descoperind secretele unei civilizații fascinante. Atmosfera era atât de realistă, încât aveai impresia că istoria prinde viață sub ochii tăi.

La fel de impresionant a fost și Safari-ul virtual, unde am avut ocazia să admirăm animale sălbatice în habitatul lor natural. Lei impunători, girafe elegante și elefanți masivi păreau să se afle la doar câțiva pași distanță. Această experiență ne-a ajutat să înțelegem mai bine frumusețea și diversitatea lumii naturale, dar și importanța protejării mediului înconjurător.

Călătoria noastră nu s-a oprit aici. Am pătruns și în universul planetelor, unde am „plutit” printre stele, am observat planetele Sistemului Solar și ne-am dat seama cât de vast și misterios este spațiul cosmic. Culorile vibrante, efectele vizuale și muzica de fundal au creat o stare de uimire și de curiozitate, stârnindu-ne dorința de a afla mai multe despre tainele Universului.

Vizita la Muzeul MINA a fost mai mult decât o simplă ieșire, a fost o experiență deosebită, care ne-a îmbogățit cunoștințele și ne-a oferit momente de bucurie și entuziasm. Ne-am distrat, am învățat și am plecat cu amintiri frumoase, demonstrând că **educația poate fi atât interesantă, cât și captivantă atunci când este prezentată într-un mod creativ.**

Anastasia Dumitrașcu și Antonia Haj-Chafik, Clasa a VII-a A

ȘCOALA ALTFEL

În lumea dinozaurilor - Aventura STEM

Cum ar fi dacă elevii ar putea călători în timp și ar descoperi lumea dinozaurilor chiar din banca lor?

În educația modernă, activitățile STEM (**Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică**) ocupă un rol esențial în formarea elevilor, deoarece îmbină învățarea teoretică cu experiențele practice și interactive. Acest tip de abordare stimulează curiozitatea naturală a copiilor, dezvoltă gândirea critică, creativitatea și capacitatea de rezolvare a problemelor. Prin activități STEM, elevii învață să observe, să pună întrebări, să experimenteze și să descopere lumea într-un mod activ și captivant.

Importanța acestor activități constă și în faptul că îi pregătesc pe elevi pentru viitor, ajutându-i să înțeleagă mai bine tehnologia și mediul înconjurător. În plus, ele încurajează colaborarea și lucrul în echipă, dar și dezvoltarea încrederii în propriile forțe.

În cadrul programului „Școala Altfel”, **elevii clasei a II-a C** au participat, împreună cu **doamna învățătoare Alina Georgescu**, la o activitate STEM deosebită, intitulată „În lumea dinozaurilor”. Cu siguranță dinozaurii ne fascinează cu istoria lor incredibilă și misterele pe care încă le ascund, așa că am găsit metode interactive să îi explorăm.

Aceasta a fost o experiență educativă și captivantă, care a îmbinat tehnologia modernă cu dorința copiilor de a descoperi lucruri noi.

„Activitatea a debutat printr-o incursiune spectaculoasă în lumea preistorică, realizată cu ajutorul ochelarilor de realitate virtuală (VR). Elevii au avut ocazia să „călătorească” printre dinozauri, trăind o experiență unică, asemănătoare unei plimbări cu roller coaster-ul.

În timpul acestei aventuri, copiii au observat diferite specii de dinozauri, modul lor de viață, mediul în care trăiau și activitățile pe care le desfășurau.

Entuziasmul a fost vizibil pe tot parcursul

activității. Elevii au reacționat cu uimire și bucurie la fiecare descoperire, adresând întrebări și dorind să afle cât mai multe informații despre aceste creaturi fascinante. Experiența vizuală și interactivă le-a permis să înțeleagă mai ușor noțiuni care, în mod tradițional, ar fi fost mai greu de asimilat.”, ne-a relatat doamna învățătoare Alina Georgescu.

La finalul activității, copiii și-au exprimat impresiile, iar reacțiile lor au fost pline de sinceritate și entuziasm:

„A fost ca și cum eram într-un film adevărat!”
(Maria Costache)

„Aș vrea să mai mergem o dată, a fost cea mai tare oră!” (Marc Dulcă)

„Mi-a plăcut când dinozaurul era aproape de mine, parcă era real!” (Iris Ciobanu)

„Am învățat despre dinozauri fără să mă plictisesc deloc!” (Mihai Ilie)

„Vreau să mai facem lecții așa, cu ochelari VR!” (Andrei Mihalache)

În concluzie, activitatea „În lumea dinozaurilor” a demonstrat încă o dată că învățarea poate deveni o adevărată aventură atunci când este realizată prin metode moderne și interactive. **Integrarea tehnologiei în procesul educațional nu doar că sporește interesul elevilor, ci contribuie semnificativ la dezvoltarea lor armonioasă.**

ȘCOALA ALTFEL

În lumea roboților

Școala Altfel vine întotdeauna cu activități surprinzătoare, care ne atrag pe nesimțite în jocul învățării.

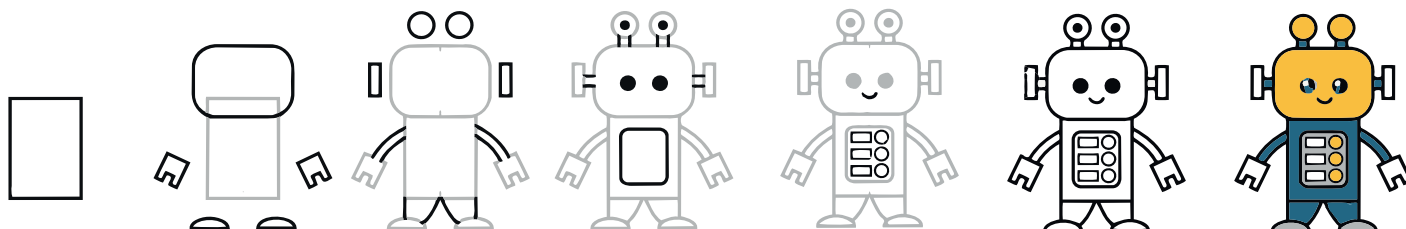
Unul dintre evenimentele „altfel” în 2025 a fost acela în care au primit în vizită elevi ai Colegiului Național „Constantin Brâncoveanu”, printre care și Dimitrie Dropol, fost elev eminent al școlii noastre, sub îndrumarea doamnei profesor Teodora Stolnicu, au venit și ne-au făcut cunoștință cu doi roboți: Nao și Hexapod.

Nao este un robot unic în România, care poate dansa și poate recunoaște fără dificultate fețele unor persoane faimoase.

Hexapod este un „Păianjen robot” (cu 6 picioare). El poate dansa și poate executa diferite mișcări specifice doar păianjenilor.

Elevii clasei noastre au fost extrem de surprinși și de fascinați de roboți și au observat cât de mult a evoluat tehnologia în zilele noastre!

Tudor Stolnicu, Clasa a VI-a C

MAI MULT DECÂT O EXCURSIE

Harghita

Nu știi dacă există rețete pentru o excursie școlară perfectă, dar cu siguranță sunt câteva componente care cresc șansele pentru ca o astfel de experiență să fie una reușită. Care sunt ele? O să propun trei ingrediente care au făcut din ultima noastră excursie cu clasa o poveste frumoasă.

Un prim „ingredient” ar fi locația - în cazul nostru: zona Tușnad (județul Harghita sau, mai simplu, în Transilvania), care să-ți permită să descoperi locuri noi sau informații noi despre locuri despre care poate doar ai auzit la școală, de la prieteni sau ai văzut postări în social media.

În vizita la Izvoarele Tușnad, care sunt cunoscute pentru apele minerale carbogazoase naturale, am aflat că acestea provin din straturile

Un alt obiectiv turistic la care ne-am oprit pe drumul de întoarcere a fost Lacul Sfânta Ana. Acesta este un lac vulcanic unic în România, format în craterul unui vulcan stins din masivul Ciomatu, cunoscut pentru apa sa limpede și pentru peisajul muntos spectaculos. În perioada aceasta a anului, locul impresionează prin culorile pădurii, unde nuanțele de cărmiziu, galben, și roșu se reflectă în apa liniștită a lacului, iar ceața subțire care plutește dimineața peste apă face totul să pară desprins parcă dintr-o poveste.

Un al doilea „ingredient” este, cu siguranță, atmosfera din cadrul grupului. De data aceasta am plecat în excursie în grup restrâns, doar clasa noastră (VII B), și a fost o ocazie foarte bună să construim

vulcanice adânci, unde apa de ploaie se amestecă cu dioxid de carbon și minerale, fiind împinsă la suprafață de presiunea gazelor din subteran. Deși la început păreau doar câteva robinete cu o apă cam ciudată la gust, se pare că atrag foarte mulți turiști datorită apelor care conțin în mod natural dioxid de carbon, dar și diverse săruri minerale cu efecte benefice asupra sănătății.

noi amintiri împreună

Drumul cu autocarul în sine este o experiență efervescentă: se râde mult, se cântă mult (de multe ori și fals, dar nu asta contează!), se împărtășesc povești și chiar se improvizează versuri personalizate dacă ai colegi inspirați (sau cel puțin care nu duc lipsă de curaj). Este și motivul pentru care credem că alegerea destinației pentru excursie trebuie să

MAI MULT DECÂT O EXCURSIE

Harghita

asigure un drum de cel puțin 3 ore petrecute cu activitățile specifice de autocar.

În plus, pentru că urma Halloween-ului, am improvizat o seară în care ne-am costumat. Chiar dacă nu este o tradiție românească, este o sărbătoare care generației noastre îi place foarte tare, pentru că avem ocazia, pentru câteva ore, să jucăm alte roluri și să fim alte personaje. Și, dacă unii au venit bine pregătiți cu tot felul de costume și accesorii înfricoșătoare sau doar amuzante, alții au improvizat și s-au transformat doar cu puterea machiajului. Și, cu siguranță, la întreaga atmosferă contribuie și profesorii însoțitori, care au intrat repede în povestea noastră și ne-au preluat și ei vibe-ul.

Al treilea „ingredient” nelipsit în excursii sunt atelierul și activitățile distractive care să-ți ofere ocazia să înveți lucruri noi și să îți mărești galeria de amintiri frumoase:

La Atelierul de turtă dulce ne-a prezentat rețeta tradițională și procesul de preparare și de coacere. La final, cu toții am primit o inimă de turtă dulce pe care să o decorăm și să o... devorăm cu poftă. Gustul și mirosul de turtă dulce au fost cea mai bună parte și ne-a dus cu gândul la târgurile de Crăciun.

O altă activitate plină de energie a fost vizita la Dino Park, care se află foarte aproape de Cetatea Râșnov, pe care nu am putut-o vizita de data aceasta pentru că este în proces de restaurare. În acest parc tematic dedicat dinozaurilor, poți vedea zeci de replici ale acestora în mărime naturală, amplasate prin pădure. Pentru cei care nu știau, Dino Park are și o zonă de trasee de cățărare printre copaci - unde unii și-au testat mobilitatea, iar alții curajul, și un mini-muzeu cu diferite informații și fosile de dinozauri replicate în scop educativ.

Acestea sunt doar trei ingrediente de bază care au făcut din excursia noastră o experiență memorabilă. Și, dacă vi se pare că am avut multe de povestit, vă reamintesc că toate s-au întâmplat în mai puțin de două zile.

Timpul devine prețios prin ceea ce reușești să faci cu el, lucrurile și oamenii care transformă activitățile în amintiri frumoase. Iar bonus, am mărit considerabil și galeriile de fotografii personale, dar și galeria de poze cu clasa.

Daria Dumitriu, Clasa a VII-a B

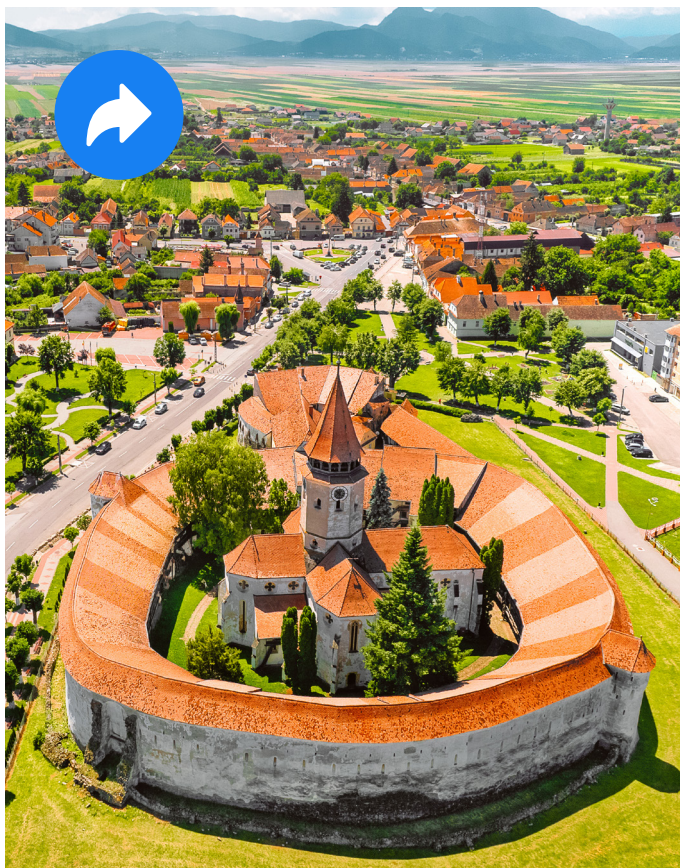
MAI MULT DECÂT O EXCURSIE

Sinaia - Prejmer

Noul an școlar a început într-o notă luminoasă, odată cu murmurul toamnei. Ne pierdeam în labirintul literaturii și al operațiilor matematice, noi elevii, până când am intrat împreună cu frunzele ce dansau în bătaia vântului într-un ritm școlăresc.

Privind în urmă, timpul mi se pare acum o umbră aproape nedefinită, căci a trecut atât de repede, purtându-ne direct în universul primei excursii. Am plecat cu autocarul dis-de-dimineață, moment în care orașul era la granița dintre un somn dulce și trezirea pe o boare rece de toamnă.

Îndată ce s-a luminat, de la geamul meu zăream câmpii întinse ce s-au prefăcut în cele mai frumoase volane și volănașe ce făceau parte din rochia crăieșei multicolore: coline mai mari și mai mici, presărate cu cele mai de preț bijuterii galbene sau oranj. Ici-colo mai zăream câte un pom singuratic, însă neuitat de toamnă, ci împodobit din plin pe crengile stinghere cu lănticuri roșiatice. Colinele încântătoare s-au mărit și s-au mărit, până când s-au transformat în monarhii formelor de relief: munții grandioși ce completau tabloul suflat de regina anotimpurilor. Priveam cu nesaț aranjamentul pădurilor pictate în nuanțe stridente de portocaliu, printre care se mai vedea pierdut câte un vârf verde de brad. Pe măsură ce drumul începea să urce,

peisajul devenea din ce în ce mai spectaculos. Aveam impresia că mă pierd într-un degrade ruginiu, cu tonuri inconfundabile de roșu și oranj: o pată caldă de culoare împletită cu bolta rece și azurie.

În timp ce eram cufundată în opera de artă tomnatică, am ajuns la obiectivul ce m-a fascinat, Casa Memorială „George Enescu” din Sinaia. Clădirea avea o arhitectură aparte, iar când am pășit în interior am fost transpusă în altă lume. Am aflat cum un tânăr copil și-a dezvoltat pasiunea pentru muzică studiind din ce în ce mai mult, devenind cel mai mare compozitor român. Am ascultat una dintre simfoniile create de acesta, iar sunetul melodios mă ducea cu gândul la priveliștea arămie de care de-abia îmi desprinsesem privirea. Am vizitat și dormitorul marelui compozitor, cea mai mică încăpere din interiorul casei, în care am observat un citat aparținând compozitorului, ce m-a impresionat: **„Simplitatea în viață este adevărata libertate.”** Din această vizită, preluând modelul compozitorului, am desprins ideea că, de multe ori, pasiunile ne ghidează spre succes în viață.

Următorul obiectiv a constituit un prilej de relaxare. Ne-am oprit la un parc de aventură din Brașov, format nu doar din trasee interactive, ci și

MAI MULT DECÂT O EXCURSIE

Râșnov - Târgoviște

din haina groasă a toamnei ce își pusese și aici amprenta. Pe pământ se așternuse un covor, o mantie bogată de frunze, iar pomii înalți, priviți de aproape, căpătaseră coroane maronii. Parcul fusese conturat și înrămat în sfere de lumină și culoare.

Pe după-amiază, am fost la Prejmer, una dintre cele mai pitorești biserici fortificate, ce ne-a pus în contact cu istoria împletită cu divinitatea. În timp ce ne îndreptam spre hotel, după o zi lungă petrecută în cadre naturale și învelită în cultură, observam cum tabloul tomnatic apunea îmbrățișat de bolta înstelată.

A doua zi, cetatea Râșnov ne-a surprins cu un peisaj idilic, început pe o alee de basm în care fiecare frunză însuflețea un vals ruginiu. Călătoria prin „rochia” toamnei răspândită în întreaga țară s-a încheiat cu o plimbare liniștită în parcul cetății Târgoviște.

Îndreptându-mă spre casă, gândurile îmi erau pline de amintiri ale peisajului feeric ce rămăsese în urmă, iar pentru câteva clipe am simțit că pătrunsesem și eu în lumea lui „A fost odată”...

Camelia Stoenescu, Clasa a VII-a C

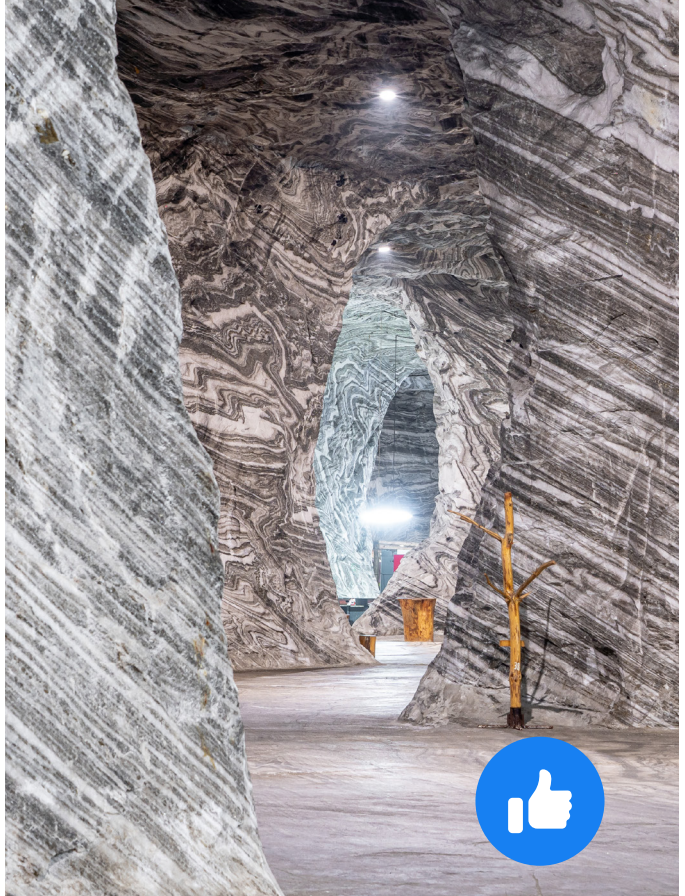

MAI MULT DECÂT O EXCURSIE

Curtea de Argeș - Ocnele Mari

După atâtea zile obișnuite de școală, aveam nevoie de o pauză adevărată. Așa că, atunci când a apărut ocazia unei excursii alături de colegi, entuziasmul a apărut instant. Momentele petrecute împreună sunt mereu pline de energie și voie bună, iar de data aceasta aveam senzația că va fi ceva cu adevărat special. Nu știam exact ce ne așteaptă, dar poate tocmai asta făcea totul și mai interesant. Așteptam excursia aceasta de săptămâni întregi, iar când ziua mult dorită a sosit, entuziasmul era imposibil de ascuns.

Prima zi a excursiei a fost plină de descoperiri și locuri interesante. Am început cu vizita la Curtea de Argeș, un loc încărcat de istorie și tradiție. Acolo am avut ocazia să admirăm frumoasa Mănăstire Curtea de Argeș, cunoscută pentru arhitectura impresionantă și pentru legenda care o înconjoară. Ghidul ne-a povestit despre trecutul locului și despre importanța sa în istoria țării, iar acest lucru a făcut vizita și mai interesantă. Am fost impresionați de liniștea din jur și de frumusețea detaliilor sculptate în piatră, care arată câtă muncă și talent au fost investite în construcția acestui monument. A fost un început perfect pentru excursia noastră, deoarece ne-a introdus într-o atmosferă plină de cultură și istorie.

Apoi ne-am continuat drumul spre Salina Ocnele Mari, un loc care m-a impresionat cel mai mult. Pentru a ajunge în interior, a trebuit să coborâm cu un autobuz special, ceea ce a făcut experiența și mai interesantă încă de la început. Atmosfera de acolo era cu totul diferită: aerul era rece și foarte curat, iar spațiul subteran era imens, aproape ca un oraș ascuns sub pământ. Unul dintre cele mai surprinzătoare lucruri a fost biserica amenajată în interiorul salinei, un loc liniștit și deosebit, care mi-a atras imediat atenția. Am văzut și zone pentru relaxare și activități, iar liniștea din interior făcea totul și mai special. Mi s-a părut fascinant cum un loc atât de simplu, precum o mină de sare, poate deveni atât de spectaculos.

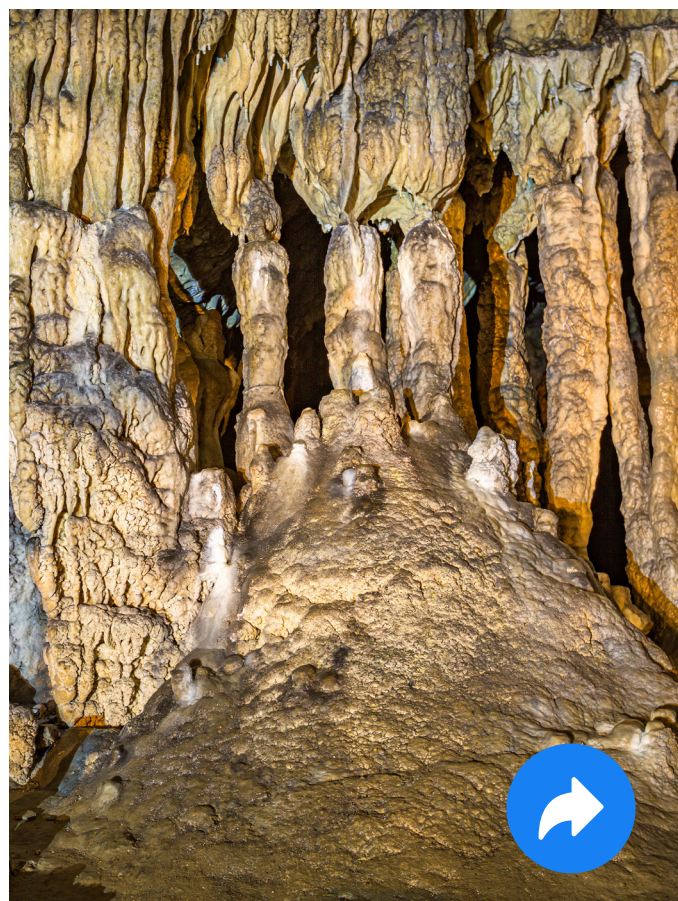
Pe traseu, ne-am oprit și la Horezu, unde am descoperit tradiția ceramicii și am văzut obiecte lucrate cu multă grijă. Doamna ghid care ne-a arătat atelierul și cuptorul unde se prelucrează obiectele era însăși fiica talentatului meșter a cărui artă a fost transmisă din generație în generație. Spre seară, după o zi plină, am ajuns în Târgu Jiu, unde ne-am cazat și am avut parte de o seară plină de distracții, după care ne-am pregătit pentru aventurile din ziua următoare.

MAI MULT DECÂT O EXCURSIE

Târgu Jiu - Peștera Muierii

A doua zi, care a fost și ultima, a venit parcă prea repede, dar a fost la fel de plină și de interesantă. Am început-o în Târgu Jiu, unde am făcut un tur și am avut ocazia să vedem în realitate operele lui Constantin Brâncuși, despre care aflaserăm până atunci doar la școală. A fost diferit să le privim de aproape și să înțelegem mai bine semnificațiile lor, dar și ideile din spatele fiecărei lucrări. În plus, era toamnă, iar culorile frunzelor se îmbinau foarte frumos cu lucrările lui Brâncuși, creând o atmosferă specială și liniștită. Peisajul de toamnă făcea ca totul să pară și mai impresionant, iar plimbarea printre operele sculptorului ne-a făcut să apreciem mai mult arta și importanța acestui mare artist.

La Hobița, apoi, am vizitat Casa Memorială Constantin Brâncuși: simplă și micuță, dar tocmai acest lucru o face specială, pentru că arată modul de viață din acea perioadă. La Hobița am aflat mai multe despre copilăria lui Constantin Brâncuși și despre începuturile sale. Ne-a impresionat că într-o casă atât de modestă locuia o familie numeroasă, iar viața de zi cu zi nu era deloc ușoară. Cu toate acestea, Brâncuși și-a petrecut copilăria într-un mediu simplu, aproape de natură și de tradițiile

satului, care mai târziu aveau să îi influențeze creațiile. Privind camerele mici și obiectele păstrate acolo, ne-am imaginat cum arăta viața lui în acei ani și cât de multă muncă și perseverență au fost necesare pentru ca băiatul dintr-un sat mic să devină unul dintre cei mai mari sculptori ai lumii.

La final, am ajuns la Peștera Muierilor, unde experiența a fost cu adevărat deosebită. Am pășit prin galerii impresionante, cu forme interesante create de natură, iar atmosfera ușor misterioasă ne-a captat imediat atenția. Cel mai interesant moment a fost atunci când am observat lilieci, ceea ce a făcut vizita și mai memorabilă.

A fost un final perfect pentru excursie, plin de descoperiri și emoții.

Această excursie nu a fost doar o simplă ieșire, ci o experiență care ne-a apropiat și ne-a oferit amintiri frumoase. Am descoperit locuri noi, am învățat lucruri interesante și, cel mai important, ne-am bucurat de timpul petrecut împreună. Cu siguranță, va rămâne una dintre cele mai frumoase experiențe din anii de școală.

FLASH INTERVIU

Ania-Elena Bărăscu

Absolventă a Școlii Gimnaziale Nr. 178, promoția 2025, cu media **9,99** (!!!), Ania-Elena Bărăscu este, în prezent, elevă a Colegiului Național „Constantin Brâncoveanu”, profilul Științele Naturii, unde a intrat cu media de admitere 9,70.

Noi o cunoaștem drept o fată foarte talentată, care a participat, de-a lungul anilor de școală, la numeroase concursuri și olimpiade – biologie, chimie, fizică, limba română, religie – fiind recompensată de fiecare dată cu premii. Pictează foarte frumos, în special icoane – a participat și la concursuri de creație plastică unde, de asemenea, a fost premiată – și, ca și cum nu era destul, face și balet de performanță.

Noi așa am cunoscut-o: **Ania balerina.**

Reporter: Am auzit numai lucruri bune despre Ania Bărăscu. Ne-am gândit la tine pentru acest interviu pentru că ai putea fi un model foarte bun pentru noi toți, elevii din Școala 178. Ce a însemnat pentru tine școala 178, cu ce te-a influențat?

Ania: Pentru mine, Școala Nr. 178 reprezintă a doua mea casă, în care am crescut alături de colegi și de profesori. M-a influențat în mod profund, ajutându-mă să-mi cunosc talentele și aptitudinile și, totodată, să acumulez cunoștințele esențiale vieții.

Reporter: Care este amintirea ta preferată de când erai elevă la Școala nr.178?

Ania: Amintirea mea preferată de când eram elevă este legată de momentul în care m-am întâlnit, pentru prima dată, cu doamna învățătoare, Alina Ghiță. Întâlnirea cu dumneaei m-a atras cu o forță

incredibilă și inima a început să-mi bată cu emoție și fericire.

Reporter: Ai avut rezultate așa de impresionante. Cum ai reușit să câștigi toate premiile în olimpiade și concursuri?

Ania: Rezultatele mele se datorează perseverenței, ambiției și pasiunii mele pentru anumite materii și activități extrașcolare.

Am avut sprijinul constant al unor profesori dedicați, care mi-au descoperit potențialul și l-au transformat în rezultate deosebite. De asemenea, doamna dirigintă, Mihaela Neagu, m-a sprijinit mereu în obținerea unor rezultate la care poate nici nu aș fi sperat.

Reporter: Care este sfatul tău pentru candidații la olimpiade școlare și concursuri sportive?

Ania: Sfatul meu pentru toți cei care doresc să realizeze performanțe deosebite, atât la olimpiade, cât și la concursuri sportive, ar fi să conștientizeze că trebuie să depună un efort constant pe termen lung, în care vor fi piedici pe care trebuie să le depășească. Nu vor exista numai câștiguri, vor fi și multe momente dificile, iar adevărații campioni vor învăța din greșeli și vor deveni mai buni.

Reporter: Dacă ai putea să retrăiești un moment petrecut în cadrul Școlii Nr. 178, care ar fi

aceea? De ce?

Ania: Dacă aş putea să retrăiesc un moment din cadrul Şcolii Nr. 178, ar fi acela când intram cu ghiozdanul în clasă, în prima mea zi de şcoală; fiindcă mi-e dor de copilăria inocentă şi fără griji.

Reporter: Cum ți-a modelat Şcoala Nr. 178 modul de gândire?

Ania: Şcoala, prin profesorii devotați, mi-a pus bazele unei gândiri realiste, cu obiective bine definite și realizabile, prin intermediul tuturor disciplinelor. Fiecare a jucat un rol important în dezvoltarea mea personală, astfel reuşind să fac conexiuni care mă îndrumă spre succes.

Reporter: Şi acum, pasiunea ta: te-a schimbat cu ceva baletul?

Ania: Da, baletul mi-a schimbat profund modul de gândire. Baletul nu e doar o artă, ci și o formă de exprimare a sinelui, prin intermediul mișcărilor de dans. Am învățat că disciplina riguroasă este absolut necesară în obținerea succesului.

Reporter: Ai vreun model în coregrafie? Te-a inspirat cineva?

Ania: Modelul meu în balet este prim-balerina Natalia Osipova, care m-a impresionat prin salturile spectaculoase și intensitatea dramatică a interpretărilor sale.

Reporter: Cum e viața ta de liceană?

Ania: A fost dificil la început, deoarece eram obișnuită cu profesorii mei dragi, dar, cu timpul, am descoperit un colectiv prietenos în care m-am integrat foarte ușor.

Reporter: Privind spre viitor, ce planuri sau proiecte ai? Ce ți-ai propus?

Ania: În primul rând, îmi propun să închei anul școlar cu rezultate foarte bune și să obțin premii atât la olimpiade, cât și la concursuri de balet. Am și foarte multe proiecte, mereu găsesc câte ceva atractiv; momentan sunt pasionată de proiectul concursului Sanitarii Pricepuți, prin intermediul căruia pot vedea o părticică din viața unui salvator.

Reporter: E ușor, e greu?

Ania: Nu este deloc ușor, însă satisfacția reușitei mele face ca efortul să nu mai pară atât de obositor.

Reporter: Îți vom adresa o întrebare pe care o punem întotdeauna, pentru că avem nevoie și de sfaturi. Ce sfaturi, îndemnuri ai pentru elevii Şcolii Nr.178?

Ania: Pentru cei mici, sfaturile mele sunt să prețuiască din plin copilăria, să se bucure de momentele frumoase petrecute cu colegii și să asculte de doamna învățătoare. Pentru cei mari, să fie conștiențioși și să aprecieze efortul cadrelor didactice.

Interviu realizat de **Natalia Popa și Petra Ene**,
Clasa a VIII-a A

Mult succes, Ania!

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

Poezia anotimpurilor: toamna

Rapsodii de toamnă de George Topârceanu

A trecut întâi o boare
Pe deasupra viilor,
Și-a furat de prin ponoare
Puful păpădiilor.

Cu acorduri lungi de liră
I-au răspuns fânețele.
Toate florile șoptiră,
Întorcându-și fețele.

Un salcâm privi spre munte
Mândru ca o flamură.
Solzii frunzelor mărunte
S-au zburlit pe-o ramură.

Mai târziu, o coțofană
Fără ocupație
A adus o veste-n goană
Și-a făcut senzație:

Cică-n munte, la povarnă,
Plopii și răsurile
Spun că vine-un vânt de iarnă
Răscolind pădurile.

Și-auzind din depărtare
Vocea lui tiranică,
Toți ciulinii pe cărare
Fug cuprinși de panică...

Zvonul prin livezi coboară.
Colo jos, pe mlaștină.
S-a-ntâlnit un pui de cioară
C-un bătlan de baștină

Și din treacăt îi aruncă
Altă veste stranie,
C-au pornit-o peste luncă
Frunzele-n bejanie!(...)

Brumar de Ion Pilat

Pe umeri iei sumanul și fluieri după câni.
Poteca suie dealul prin via din bătrâni.

S-au înroșit cireșii, îngălbeniră nucii,
Ce străjuie cu bruma de pe Brumar butucii.

Acolo unde chiot și cântec fură-n toi,
Răsună-n guri de pivniți ciocanul pe butoi.

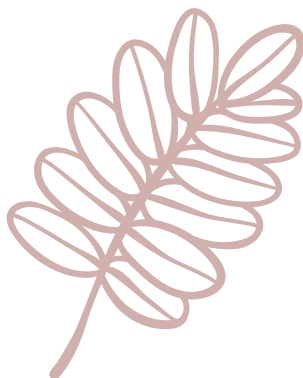
Dar soarele șagalnic acoperă cu-aramă
Șindrilă putrezită și mușchiul de pe cramă

Și raza lui de aur prin corzile de vii
La strugurii luminii te-ndeamnă să mai vii...

Poete, te îmbată de-acuma doar cu soare.
Auzi? - scâncesc în ceruri, lung, șiruri de cucoare.

Dar câinii tăi zburdalnici alungă din tufiș
Tărcate coțofene zbucnind în zbor pierzis.

Zâmbești amar la pană de nea și de cărbune -
Gândești la zile rele, gândești la zile bune.

Bucurie de Nina Cassian

Mă bucur să-mi umplu părul cu voi, frunze de toamnă,
să fug prin pădurea nebună, căzând și răsând, și să-mi zgârii
obrazul, în scoicile voastre scorțoase... Mă bucur să-mlânt
în toamna roșcată strigătul meu adânc, singuratic,
sub bolțile pline de aer uscat, de foșnet de vânt,
să fug, să cad și să râd pe pământul împodobit
de galbenul tău sărut cu o mie de buze, toamnă!

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

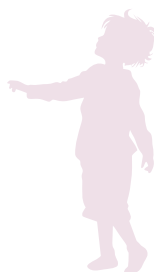
Poezia copilăriei

Fiind băiet păduri cutreieram

de Mihai Eminescu

Fiind băiet păduri cutreieram
Și mă culcam ades lângă isvor,
Iar brațul drept sub cap eu mi-l puneam
S-aud cum apa sună-ncetișor:
Un freamăt lin trecea din ram în ram
Și un miros venea adormitor.
Astfel ades eu nopți întregi am mas,
Blând îngânat de-al valurilor glas.

Răsare luna,-mi bate drept în față:
Un rai din basme văd printre pleoape,
Pe câmpi un val de arginție ceață,
Sclipiri pe cer, văpaie preste ape,
Un bucium cântă tainic cu dulceață,
Sunând din ce în ce tot mai aproape...
Pe frunze-uscate sau prin naltul ierbii,
Părea c-aud venind în cete cerbii.(...)

Copilărie

de Ana Blandiana

Din oglindă mă privea un trup firav
Cu claviatura coastelor distinctă,
Inima-apăsa pe clape grav
Și-ncerca să-apară în oglindă.

N-am văzut-o niciodată, dar știam,
Ca-ntr-un joc de-a baba-oarba, că-i ascunsă
(Precum inima salcâmului din geam
Coșul pieptului de crengi o face frunză).

Mă-ntrebam de unde l-a-nvățat și dacă
E aievea cântu-i uniform,
Și ca nu cumva în somn să tacă,
Mi-era frică seara să adorm.

Din copilăria mea

de Lucian Blaga

Pășteam cu alții găștele-n ariniști.
Cu gânșurit de aur îmi venea câte-un boboc
și îmi prindea cu prietenie-n cioc
sfârșul urechii,
și plopii tremurau, străvechii.

Când toropit priveam prin gene
cum boii se mișcau prin flori de sânziene
pe sub sălcii,
mă miram că ei nu văd
cu vârful coarnelor ca melcii,
și boii – boii-și rumegau căldura pe sub sălcii.

Când mă trânteam în pajiște pe spate
cu ochii către bolta în senin,
mă-nchipuiam întins cu foalele pe cer, lin
răzimat pe coate.

Și-mi mai aduc aminte:
într-un lan de cânepă
o sperietoare pestriță de paseri
se sprijinea
în par ca vânturi s-o aline.
Ciorchine de turbări avea cercei,
o vrăbie-și făcuse cuib în pălăria ei.

Râdeau copiii toți de ea,
dar mie mi-era milă
și-o iubeam.(...)

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

De la colegii noștri talentați

Sărbătoare

de Clara Sânziana Pandrea

Clasa a VIII-a A

Azi dimineață, când m-am trezit
Dintr-un vis din care se răsfrânge
O ploaie de viață, în verde-azurit,
Aveam primăvară-n sânge,
Și pe tâmpile, flori de nesfârșit.
Și-auzeam din semiumbră,
Doar un tril senzual și moale,
Și lumina se gândea
Că e zi de sărbătoare.

Teorema medianei

de Clara Sânziana Pandrea

Clasa a VIII-a A

M-am îmbolnăvit.
Mi s-a spus că sufăr
De mediană acută.
Am luat paracetamol,
Dar, ce ghinion,
Niciun rezultat:
Ba chiar s-a și agravat,
Fiindcă, fără niciun motiv,
Sufăr, de fapt,
Și de Subiect și Predicat,
Și de cazul Nominativ.
Deci am stat acasă,
Am băut ceaiuri de tătăneasă,
Și chiar am luat antibiotic,
Dar ce să vezi,
Boala era abia la infinitiv.
Și s-au mai descoperit
Și niște unghiuri alterne interne,
În jurul ipotenuzei inimii mele.
Și un epitet cromatic,
La glezna dreaptă,
Care evolua treptat și somatic,
În metaforă cronică.

Inima

de Clara Sânziana Pandrea

Clasa a VIII-a A

Ne jucăm cu inima,
O pictăm, o ascundem în metafore,
Îi studiem atriile și celelalte camere pentru
ascuns iubirea,
Doar așa.
Uneori nu avem altceva
De făcut,
Și ne plictisim.
Alteori, chiar ne-a venit cheful de joacă,
Și pentru că nu avem mingi sau popice,
Începem jonglatul
Cu inimi.
Și toată iubirea din acele camere
Se răstoarnă, se agită,
Și picură în poezie.

Povești

de Clara Sânziana Pandrea

Clasa a VIII-a A

Să bată duios la fereastra ta
Vise ciocolatii de catifea,
Îngeri de ploaie înstelată,
Care-ți aduc povești ce-ncep
Cu „A fost odată ca niciodată”.

Să te trezească mângâierea jucăușă
A soarelui de dimineață,
Și un zâmbet molcom de păpușă
Să îți dea încredere în viață.
Și fluturii cu aripi diferite,
Ce dansează la tine pe pereți,
Te roagă să iei aminte,
Să trăiești doar în povești
Care se termină cu „Au trăit fericiți până la
adânci bătrâneți.”

*Clara Sânziana Pandrea, Premiul al II-lea la
Concursul național de creație literară Tinere
Condeie, etapa județeană, 2025*

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

De la colegii noștri talentați

Sunt chiar eu

de Bianca Spulber

Clasa a VIII-a A

Am încercat să fiu mai mic
Decât umbra mea,
Să nu deranjez aerul
Cu vise prea zgomotoase.

Mi-am strâns culorile în pumni
Și le-am numit defecte.
Defecte mari și late, văzute de oricine.
Erau acolo și nu puteau fi ascunse.

Mi-am spus că nici timpul nu e al meu
Și nimic nu va fi al meu,
Pentru că nimic și nimeni nu mă merită.

Dar, într-o zi,
Mi-am auzit inima
Bătând ca un toboșar încăpățânat,
Dornică să vadă orice,
Numai nu rușine.

Nu mai voia să fie ascunsă.

Așa că am trăit și am simțit,
Am spus ce am avut de zis.

Mi-am rostit numele cu tărie,
Cu toate ciudățeniile
Cu toate rănilile
Cu toate iubirile
Și cu toate temerile.

Sunt aici.
Sunt chiar eu.
Nu o scuză,
Nu o copie,
Ci întregul meu adevăr.
Asta e tot ce am
Și tot ce contează.

Mami, vino repede

de Bianca Spulber

Clasa a VIII-a A

Mami, Mami, vino repede,
Am trăit ce trăiesc oamenii mari,
Căzături fugind spre dor,
Dar la tine eu fugeam.

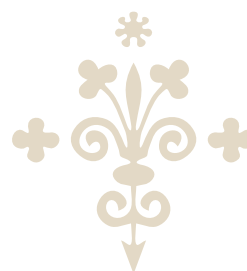
Mami, am căzut,
Și genunchii au învățat
Că în alții să nu te-ncrezi,
Mi-au spus că mare am să fiu
Și voi fi a mea, doar a mea,
Nicidecum a ta.

Mă dor genunchii și sunt plini de praf,
Am nevoie de tine, mami,
Te vreau, dar vreau să cresc.
Vreau să fiu a mea,
Nicidecum a ta.

Mami, vino repede,
Suflă peste genunchii mei,
Suflă mai puternic decât căderea,
Și fă-mă mare ca acei copii de peste stradă.

În palmele tale, dragă mami,
Ale pielii răni se micșorează,
Juliturile nu mai sunt un inamic,
Ci începutul unui dulce cântec de leagăn.

Mami, de tine am nevoie
A ta vreau să fiu și numai a ta,
Mâine voi alerga din nou,
Cu inima înaintea pașilor,
Și de-a ta mână agățată.

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

Căsătoria

de Luiza Gherghinescu

Clasa a VIII-a A

PERSONAJELE:

ELAILA CLARKSONE (fiica domnului și doamnei Clarkson) - 18 ani
DOMNUL (DL) JOHN CLARKSON
DOAMNA (DNA) ELIZABETH CLARKSON
DOROTHY (camerista familiei Clarkson)
THOMAS HERINGTON (fiul dl Herington) - 19 ani
WILLIAM HERINGTON (fiul dl Herington) - 20 ani
DOMNUL(DL) HERINGTON
DOAMNA (DNA) LINGHTON (prietena Dna Clarkson)

ACTUL I
Londra, 1871

SCENA I

Rezidența Clarkson - o sufragerie a unei familii înstărite, geamurile sunt închise, este o seară rece de toamnă

DNA CLARKSON: Elaila a ajuns la vârsta de căsătorie, cui să-i dăm mâna?

(Dl Clarkson își ridică privirea din ziar)

DL CLARKSON: Familia Herington căuta o soție potrivită pentru fiul lor cel mare, William.

DNA CLARKSON: Familia Herington are o reputație proastă, nu doresc ca fata noastră să fie bârfită!

DL CLARKSON: Elisabeth, pentru numele lui Dumnezeu! Lucrul acela s-a întâmplat acum 18 ani, toată lumea a trecut peste asta. În plus, trebuie să ne gândim și la afacerile familiei. Am hotărât! O să-i scriu D-lui Herington să vorbim despre acest subiect! Ei vor să-l căsătorească pe William pentru a nu trăi singur, noi pentru a avea pe cineva să continue afacerea, e perfect!

DNA CLARKSON: Bine, dragule. (iese din încăpere nemulțumită)

SCENA II

Parcul central, frunze ruginii se află pe drum, este o zi plăcută. La masă, două femei îmbrăcate cu cele mai la modă rochii.

DNA CLARKSON: Dragă, nici nu poți ghici cu cine vrea soțul meu să o mărite pe Elaila.

DNA LINGHTON (cu expresie curioasă): Cu cine?

DNA CLARKSON: Cu William Herington, fiul Dl Herington!

DNA LINGHTON: Ah, nu pot să cred! Păi nu știe ce s-a întâmplat: după un an după nașterea lui William, soția Dl Herington a avut o aventură și a rămas însărcinată cu Thomas! Săraca, nu l-a mai cunoscut pe Thomas. (Dna Clarkson este mirată, ca și cum nu ar fi știut povestea pe de rost)

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

Măturătoarea și rochia sa

de Vlad Arsene

Clasa a V-a C

A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi, nu s-ar povesti, o tânără. Ea își pierduse părinții la 3 ani și crescuse împreună cu cei 3 frați ai ei. Pentru că erau săraci, s-a angajat ca măturătoare.

Într-o zi, mătura drumurile regatului, când, dintr-odată, vestitorul a venit și a spus că la palat există o rochie din cea mai fină mătase din lume. Ea a fost cusută de păsări vorbitoare și împodobită de verigi colorate. Vestitorul a mai spus și că cea careia i se potrivește se va îmbogăți și va fi considerată „Aleasa Regatului”.

Când a auzit acestea, fata și-a dorit din tot sufletul să probeze rochia. Chiar dacă nu era cea mai frumoasă din regat, avea nevoie de bani și merita să încerce.

S-a dus la palat, unde a găsit o puzderie de fete. Împăratul le-a spus că pentru a încerca rochia trebuie să treacă prin trei probe.

La prima probă, împăratul a întrebat toate fetele ce ar face dacă ar avea puteri magice. Toate au răspuns că s-ar face frumoase și ar blestema oamenii care le-au făcut rău. În schimb, eroina noastră a spus că ar face să se oprească toate războaiele. Toate fetele au râs, dar ea nu le-a băgat în seamă.

La a doua probă, fetele au mers în pădurea de lângă palat. De această dată, ele trebuiau să își aleagă câte un copac. Toți copacii erau nefructiferi, mai puțin un măr micuț și pipernicit care crescuse ca prin magie acolo. Desigur, toate au ales copacii înalți și frumoși, doar fata noastră a ales mărul.

Când împăratul a întrebat-o de ce a ales mărul, ea a zâmbit și a spus că, oricât de mic ar fi mărul, îi poate da hrană. Împăratul a rămas surprins, însă fetele au râs din nou. Și de această dată, fata cea săracă nu a zis nimic.

La proba finală, trebuia să ducă fiecare câte un bolovan de la un capăt la altul al unei scânduri mari.

Toate fetele au încercat să-l împingă. În schimb, fata noastră a luat o pârghie, un butuc și a înclinat scândura. Bolovanul s-a rostogolit pe cealaltă parte a scândurii și fata a câștigat.

Cele din jur mormăiau, spunând că a trișat, dar ea era în culmea fericirii.

Împăratul a declarat-o câștigătoare, iar când s-a îmbrăcat cu rochia, aceasta i-a vorbit și i-a spus: - Tu ești aleasa! Ai făcut toate acestea ca să-ți ajuți frații. În plus, tu ai cele 3 însușiri impecabile: **modestia, sinceritatea și înțelepciunea**. Să te bucuri de darurile mele și să rămâi așa cum ești. La revedere!

De atunci, fata a rămas vestită și a trăit fericită până la adânci bătrâneți.

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

Parada florilor din grădina magică

de Daria Dumitriu

Clasa a VII-a B

Dacă fiecare poveste ar fi o culoare, povestea aceasta ar fi un adevărat curcubeu. Și în locul marilor împărății de la capătul lumii, magia a prins viață chiar în grădina bunicii Manda.

A fost odată ca niciodată... de fapt acum vreo 6 ani, dar pare o veșnicie de atunci, pentru că în anii de poveste ai copilăriei timpul trece altfel. A fost odată ca niciodată o grădină magică al cărei secret era știut doar de buni Manda. Dincolo de superputerea de a da gust și culoare fiecărei zile, când cu o gogoasă aurie, când cu o ciorbiță de pui care te făcea să crești într-o zi cât alții într-un an, buni mai avea un dar pe care se pare că îl primise de la bunicii ei când a născut primul copil. Și pentru mine, Ochi curioși, cum îmi spunea buni Manda, ăsta era cel mai de preț dintre toate darurile: darul de a inventa povești ca nimeni altcineva.

În fiecare zi o așteptam pe buni pe leagănul improvizat, agățat de nucul cel bătrân dintre casă și grădină. Când o vedeam venind spre mine cu găleata de apă într-o mână și zâmbetul larg pe fața arsă de soare, inima începea să îmi bată din ce în ce mai tare. Știam că a venit momentul unei noi povești. Săream din leagăn bucuroasă și, cu stropitoarea roșie cu buline albe primită cadou de la părinți, o urmam pe Regina Poveștilor pe poteca îngustă.

Fiecare plantă era un personaj care își juca rolul perfect în poveștile pe care buni Manda le inventa. Cu cât păream mai uimită de poveștile pe care le ascultăm, cu atât buni le făcea și mai spectaculoase. Dar dintre toate, povestea lalelei gri

și a Paradei de flori a rămas, cu siguranță, amintirea cea mai frumoasă din acest loc magic al grădinii cu povești.

Tocmai făcusem primii pași în grădină în spatele bunicii, când aceasta s-a oprit brusc și s-a întors către mine cu chipul luminat de soarele blând de primăvară:

— A început mai devreme! E zi de sărbătoare!

— Ce a început? Și ce sărbătorim? am întrebat curioasă.

— E Parada florilor de primăvară! Uite, au înflorit toate lalelele și acolo sub cais sunt pregătite de dans și delicatele narcise albe!

— Nu știam că există o Paradă a florilor... Care e povestea ei, buni?

— Hai să udăm florile, să nu întârzie la paradă și în timpul ăsta îți spun și povestea! Dar fii foarte atentă, pentru că ceea ce îți spun este un mare secret! În fiecare an, Primăvara, anotimpul care iubește cel mai mult florile, pregătește cea mai spectaculoasă paradă. Încă din timpul iernii, de când nici nu se văd de sub zăpadă, bulbii de ghiocei, lalele sau narcise încep să își pregătească ținutele și parfumurile de gală. Parada are loc în fiecare primăvară după primele 4 zile consecutive de soare blând și cald de primăvară. Dar....

Și bunica s-a oprit, mi-a făcut cu ochiul și a continuat în șoaptă:

— E o paradă secretă. Florile prind viață și pregătesc dansuri spectaculoase. Durează fix 3 minute, când Soarele apune și se spune că niciun

FERESTRE SPRE LITERATURĂ

om nu a văzut-o până acum.

Ascultam atât de atentă, că nici nu am observat că apa din stropitoare se terminase. Buni s-a întors în casă să pregătească cina, iar eu am rămas gânditoare pe leagăn, privind covorul multicolor de flori.

— Hei, ce faci acolo? Nu te mai holba așa la noi și mai bine vino să ne ajuți.

— Nu poate fi adevărat! am zis când mi-am dat seama că cea care vorbea cu mine era o lealea roșie bătută, care acum parcă avea o rochie cu volane roșii în stil spaniol. Florile nu vorbesc! Asta se întâmplă doar în povești.

— Povești, nepovești, eu chiar vorbesc și prietenele mele de aici ar spune că sunt chiar foarte vorbăreață. Dar nu avem timp de pierdut cu asta. În două minute începe Marea Paradă și sora mea mai mică e... gri de supărare.

— Gri? Nu înțeleg! am spus.

— Da! Chiar așa! O lealea gri. Îți vine să crezi? Nu am mai văzut așa ceva până acum și nu știm cum să o pregătim pentru Parada florilor, unde totul e numai culoare și zâmbet.

M-am apropiat de lealea cea vorbăreață și atunci am văzut că lângă ea era o lealea micuță... gri. Dar ce mi-a atras atenția nu a fost că era gri, ci că era tăcută și tristă.

— Bună! Eu sunt Ela și îmi plac foarte mult florile și poveștile. Ești o floare deosebită. Care e povestea ta?

— Eu, deosebită? a spus mica lealea. Ai văzut ce frumos colorate și înflorite sunt florile din jurul meu? Eu sunt mică și spălăcită și nu vreau să rădă nimeni de mine la Paradă, așa că am așteptat să bată vântul și m-am acoperit de praf gri să nu mă vadă nimeni.

— Aaa... deci nu ești gri! i-am spus zâmbind.

— Ce bine că nu ești gri, i-au spus surorile

ei în cor! Știi, și noi am fost așa mici și firave ca tine, iar culoarea asta spălăcită este pentru că ești încă boboc și nu ai înflorit, dar ea se va transforma într-un roșu intens în lumina magică a apusului. Trebuie doar să ai răbdare!

Bobocul de lealea și-a ridicat privirea și a zâmbit, iar eu am scuturat cu grijă praful de pe petalele ei, care începeau deja să prindă culoare.

— Mă bucur să te văd zâmbind. Chiar dacă ai fi fost o lealea gri, zâmbetul ăsta i-ar fi cucerit pe toți. Fiecare dintre noi e frumoasă în felul ei, indiferent de culoare! Pe noi nu culoarea ta ne-a speriat, ci faptul că erai tristă și îți pierduseși zâmbetul. Parada este despre bucuria de a fi frumoase în culori și miresme cât mai diferite! i-a spus sora ei cea vorbăreață.

Și, până să mai apuc să spun și eu ceva, am simțit cum cineva mă ia pe sus și îmi șoptește la ureche:

— Ce visezi tu, Ochi curioși, de zâmbești așa frumos? Te ia buni din leagăn și te duce în pat, că văd că te-a obosit udatul florilor și ai ațipit aici.

Atunci am deschis ochii încet și m-am uitat direct spre grădina cu flori, dar se înserase deja și tot ce mai puteam vedea erau doar umbrele lor... Parada se terminase.

— Buni, am vorbit cu florile care se pregăteau de Paradă.

— I-auzi la ea? Atunci abia aștept să îmi spui și mie secretul lor. Măine e rândul tău să-mi spui o poveste.

Din ziua aceea, povestea lealei gri și a Paradei florilor a rămas un mister. A doua zi am găsit bobocul înflorit și, pentru a nu uita povestea lui, l-am desenat și l-am pus ca amintire într-o carte cu povești nemuritoare, alături de o poză cu mine și buni Manda în grădina plină cu flori, într-o primăvară însorită. Și nu e poveste mai plină de culoare și magie ca povestea trăită în grădina bunicii.

Proverbe despre natura umană

*„Lupul nu se teme de câinele care latră,
ci de cel care mușcă.”*

*„Fiecare pasăre
pe limba ei pierе.”*

*„Cine are urechi de auzit,
aude și ce nu se spune.”*

*„Omul bun e rar
ca floarea de colț.”*

*„Nu haina îl face pe om,
ci omul pe haină.”*

*„Nu ești bun de nimic, dacă ești
bun doar pentru tine.”*

*„Spune-mi cu cine te însoțești
ca să-ți spun cine ești.”*

*„Cine sapă groapa altuia
cade singur în ea.”*

*„La pomul lăudat
să nu te duci cu sacul.”*

*„Omul cât trăiește
învață.”*

Proverbe despre încercări și putere interioară

*„Focul încercării arde,
dar și luminează.”*

*„Calul de dar nu se caută la dinți,
dar nici nu te duce departe.”*

*„Cine se teme de umbra lui
nu vede lumina.”*

„Din piatră seacă nu scoți apă.”

„Cine rabdă, câștigă.”

*„Pace inimilor noastre
este cea mai mare bogăție.”*

*„Ce nu te omoară
te face mai puternic.”*

*„Stejarul crește puternic în vânt,
nu în liniște.”*

*„Apa trece,
pietrele rămân.”*

*„Buturuga mică
răstoarnă carul mare.”*

*„Cine are voință
găsește drum.”*

MY ENGLISH PAGES

London in the 19th century

- The Great Exhibition of 1851 was held in London's Crystal Palace to show off inventions from around the world.
- The first London Underground line opened in 1863 – it was powered by steam!
- Fog in London was often called “pea soup” because it was so thick and yellow from pollution.
- In Victorian London, “mudlarks” were poor children who searched the River Thames for things to sell.
- The famous detective Sherlock Holmes was imagined by Arthur Conan Doyle in this period, inspired by real streets and crime in Victorian London.
- Queen Victoria ruled from 1837 to 1901 – giving the era its name.
- Tower Bridge, now one of London's most famous landmarks, was only completed in 1894.

For our projects we had to read *Sherlock Holmes and the stolen jewels*, by Sir Arthur Conan Doyle, in which Sherlock and Dr. Watson investigate two mysterious jewel robberies.

London in Sir Arthur Conan Doyle's stories is a place of mystery, shadow, and intrigue. The city is often wrapped in thick fog, with dim gas lamps casting eerie light on narrow streets. It becomes the perfect setting for the adventures of Sherlock Holmes, where every alley may hide a secret and every passerby could be a suspect. Iconic locations like Baker Street feel alive, filled with tension and intellectual excitement. The contrast between wealthy districts and darker, crime-ridden areas highlights the complexity of the city. In these stories, London is not just a backdrop—it acts almost like a character itself, shaping the mood and challenges Holmes must face in his pursuit of truth.

Mathilda Ianciu and **Raisa Muraru**, Clasa a VII-a C

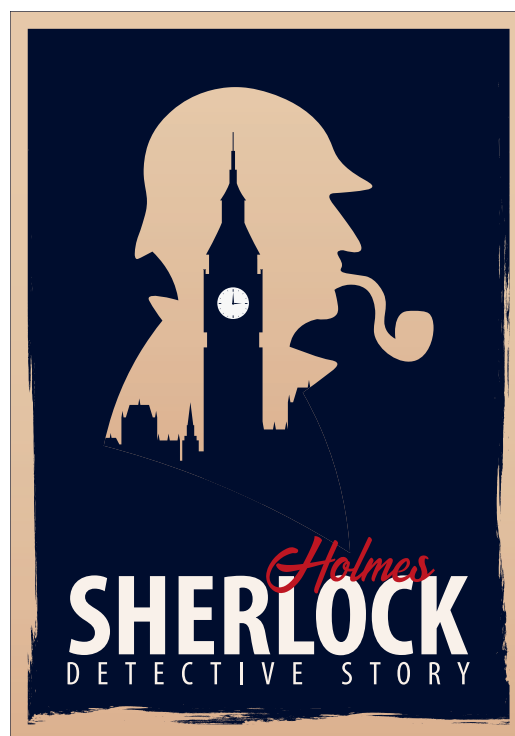

MY ENGLISH PAGES

Sherlock Holmes

Have you ever heard of „**The adventures of Sherlock Holmes**”, a book published in 1892? The story was written by Sir Arthur Conan Doyle, a British author, best known for his four novels and fifty-six short stories about Sherlock Holmes and his assistant Dr. Watson.

Actually there is a **Sherlock Holmes Museum** in London, located on 221B Baker Street- his fictional home in the story. In a funny way, some people believed Sherlock Holmes was a real person and the museum was his real home. Then they had the unpleasant surprise to find out that the famous detective is only a fictional character. Even though it isn't real, the museum in London recreates the atmosphere of the character's house in the story. The place is worth visiting as there you can see iconic rooms and vintage furniture all making you feel that you have travelled back in the 1800's.

Who is Sherlock Holmes?

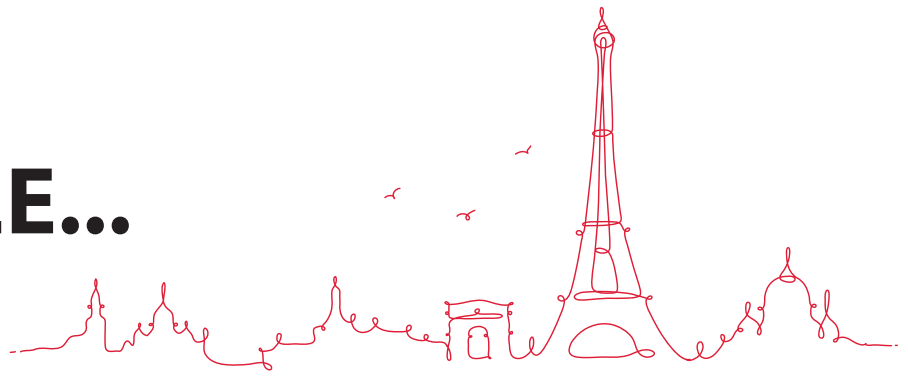
Sherlock Holmes is a fictional detective created by British author Arthur Conan Doyle. Referring to himself as a “consulting detective” in his stories, Holmes is known for his proficiency with observation, deduction, forensic science and logical reasoning that borders on the fantastic, which he employs when investigating cases for a wide variety of clients, including Scotland Yard.

Camelia Stoenescu, Clasa a VII-a C

UNE VILLE...

Paris

Ville Lumière, elle attire les touristes tout au long de l'année. La capitale française est si riche, qu'il ne suffit pas de quelques jours pour la visiter. Entre monuments, musées, boutiques, parcs ou gastronomie, les choix ne manquent pas! Ville fascinante, Paris saura vous séduire...

Paris est monumentale, par sa taille, bien sûr, mais aussi par son riche patrimoine architectural. L'un des symboles de la capitale et monument le plus connu est, très certainement, la tour Eiffel. Cette „Dame de Fer” à l'allure unique offre une vue sans pareil à ses visiteurs. Non loin se trouve l'Arc de Triomphe, tout aussi emblématique. Empreint d'histoire, il éblouit durant les beaux jours quand on peut y voir le soleil se coucher au creux de sa grande arche. Autre incontournable, la cathédrale Notre-Dame de Paris offre un spectacle grandiose. Ce chef d'œuvre de l'architecture gothique laisse admirer ses sculptures, sa nef, ses tours et même sa crypte! Tout aussi évocateur et ayant inspiré écrivains comme cinéastes, la Basilique du Sacré-Cœur héberge la plus grande mosaïque de France et bénéficie d'un panorama incroyable du haut du quartier Montmartre. Paris, c'est encore ses places mythiques: la place de la Concorde avec ses deux fontaines, ses colonnes rostrales et l'incroyable obélisque de Louxor, la place de la Bastille avec sa célèbre colonne de Juillet qui commémore les journées révolutionnaires et son très moderne Opéra National de Paris, la Place des Vosges ou encore la place de l'Opéra qui expose son magnifique Opéra Garnier.

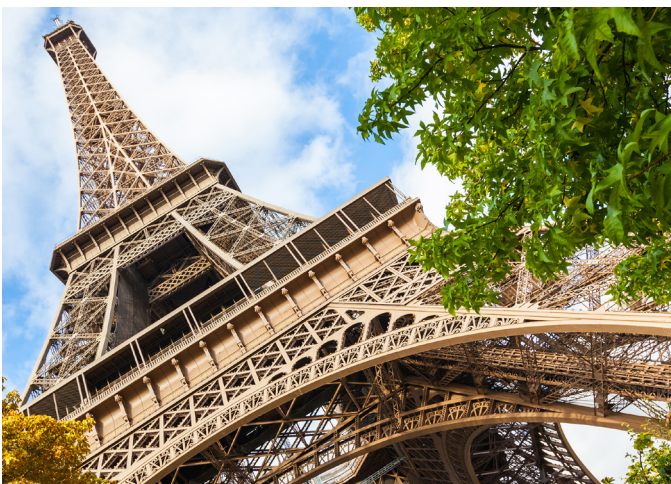
Si Paris se visite, Paris se vit aussi. Vous ne pouvez passer un séjour dans la capitale sans profiter de son art de vivre si typique ! Un café en terrasse dans l'un des bistrotis parisiens, un déjeuner dans une brasserie, un somptueux dîner dans un restaurant gastronomique ou des adresses moins

connues et tout aussi savoureuses de cuisine du monde, une spécialité de quartier à déguster sur le pouce comme les fallafels de la rue des Rosiers ou les galettes bretonnes de Montparnasse... Impossible de ne pas trouver son bonheur dans les rues de la capitale. Paris c'est aussi le temps du shopping dans la capitale de la mode: centres commerciaux et quartiers animés (les Halles, Montparnasse, rue de Rennes...), grands magasins (le Printemps, les Galeries Lafayette, BHV...), les occasions ne manquent pas. Paris, c'est enfin la ville de la jeunesse. Une population dynamique qui adore s'essayer aux dernières tendances.

Cette ville magique, à la fois historique, moderne et intemporelle, séduit tout le monde, petits et grands, amoureux de la mode, fêtards, aventuriers, explorateurs, gastronomes... Un temps l'un, un temps l'autre, les occasions ne manquent pas pour venir et surtout revenir à Paris !

Emma Cristiana Popa, Clasa a VIII-a A

...UNE PERSONNALITÉ

Auguste Rodin

On s'accorde à voir en Rodin le sculpteur le plus remarquable de la fin du XIX-e siècle. C'est vers 1875 que le public découvre son œuvre. Ses années de jeunesse sont encore mal connues. Peu après 1875, quelques œuvres remarquées par certains esprits clairvoyants devaient assurer à Rodin un succès international et un prestige qu'aucun autre sculpteur du siècle, à l'exception peut-être de Canova, n'a obtenus.

Auguste Rodin est né à Paris en 1840; il appartient à la génération des premiers impressionnistes – Monet, par exemple, qui est son ami, et avec lequel il expose en 1889, ou Cézanne. Issu d'un milieu familial modeste – son père était employé à la préfecture de police de Paris –, il fit des études artistiques, qui, comme celles de nombreux artistes novateurs de sa génération, se déroulèrent hors de l'École des beaux-arts où il s'efforça sans succès d'entrer; elles eurent lieu pendant les années 1850 à l'École spéciale de dessin, endroit remarquable où nombre de jeunes artistes de l'époque, peintres, sculpteurs et décorateurs, reçurent une formation professionnelle exemplaire: Legros, Cazin ou Dalou entre autres.

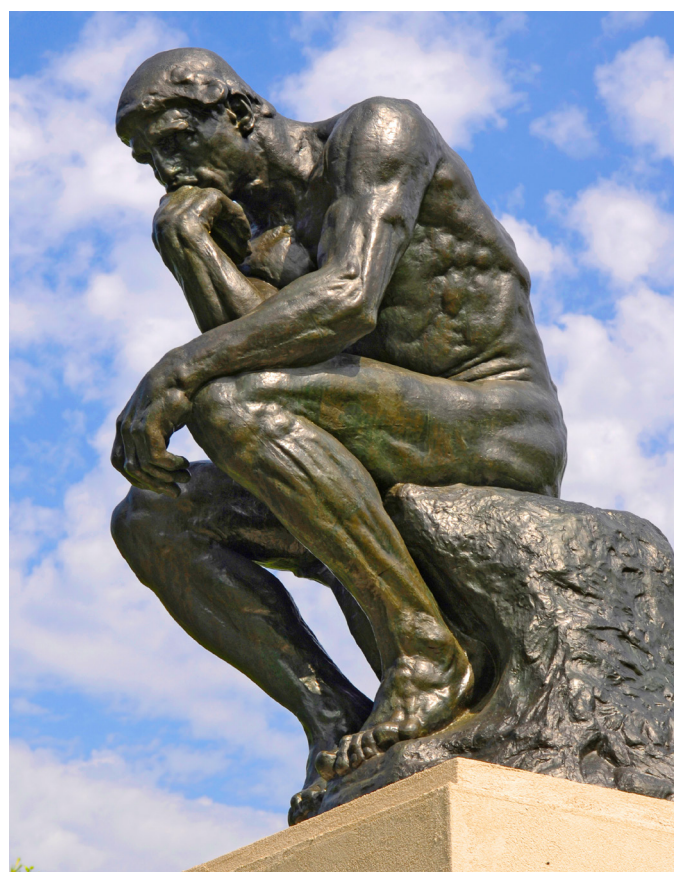
Dans ses écrits, Rodin évoque la qualité de cette école avec insistance. Carpeaux, qui fut pour peu de temps répétiteur de modelage à l'École spéciale, corrigea ses premiers essais de sculpture. Rodin suivit aussi les cours de dessin anatomique que Barye donnait alors au Muséum, mais cet épisode important qui l'associe au grand sculpteur animalier du XIXe siècle est encore mal connu.

La vie privée de Rodin, surtout dans ses débuts, est en effet obscure, peu documentée, à l'exception d'un incident remarquable: en 1862, Rodin traversa une crise qui fit de lui un novice chez les religieux du Saint-Sacrement à Paris.

L'inspiration religieuse ne sera d'ailleurs pas étrangère à son art, plusieurs œuvres importantes, Saint Jean-Baptiste prêchant ou le Christ et Madeleine, en témoignent. Il a également été profondément inspiré par la tradition, il a néanmoins rébellé contre ses formes idéalisées. Au cours d'une carrière s'étendant de la fin du XIX-e siècle au début du XX-e siècle, il a introduit des pratiques innovantes qui ont ouvert la voie à la sculpture moderne. Convaincu que l'art devait être fidèle à la nature, il a appliqué une philosophie qui a façonné sa relation aux modèles et aux matériaux.

Il a collaboré avec Constantin Brâncuși dans son atelier en France. Cependant, le court passage de Brâncuși dans l'atelier de Rodin, où il n'a passé que trois mois en 1907, n'a été qu'une rencontre cérémonieuse à un niveau professionnel et a constitué la reconnaissance mutuelle de leur talent exceptionnel, mais Brâncuși a quitté l'atelier du sculpteur français, affirmant que „À l'ombre des grands arbres, rien ne pousse”. Néanmoins, en 1952, Brâncuși a écrit un Hommage à Rodin, à l'occasion du quatrième „Salon de la jeune sculpture” qui a eu lieu à Paris en mémoire de Rodin, après sa mort en 1917.

Ana Maria Podoabă, Clasa a VIII-a A

FILMELE CARE NE SCHIMBĂ

De la ecran la inimă

Filmele sunt o parte esențială a vieții oamenilor, deși majoritatea dintre noi nu conștientizăm acest lucru. Ele transmit emoție prin povestirile lor într-un mod unic, diferit de oricare altul, ajutându-ne să dezvoltăm diverse calități, cum ar fi stima de sine, empatia și creativitatea. Filmele la care se uită un copil în timp ce crește contribuie la formarea persoanei care va deveni în viitor. Ele predau o gamă largă de abilități și cunoștințe, inclusiv limbajul, înțelegerea culturală și inteligența emoțională prin empatie. De asemenea, joacă un rol puternic în modelarea felului în care înțelegem lumea.

Prin temele și poveștile lor, filmele predau lecții despre societate, natura umană și viața de zi cu zi. Provoacă emoții puternice și introduc publicul în idei sau probleme noi. În cele din urmă, filmele educă, inspiră și influențează modul în care ne vedem pe noi înșine și pe ceilalți. Filmele pot exprima mesaje profunde care rezonează diferit pentru fiecare spectator.

Uneori, oamenii nu își dau seama că există și alții care se confruntă cu aceleași provocări ca și ei până nu văd un film cu aceeași situație.

Adolescenții se conectează adesea profund cu personajele, extrăgând forță și motivație din poveștile lor. Această conexiune îi poate ajuta să navigheze prin lupte personale, să stabilească obiective ambițioase și să dezvolte reziliență

în fața greutăților. În plus, filmele care prezintă culturi și perspective diferite pot lărgi orizonturile adolescenților, făcând posibilă o mai mare înțelegere și toleranță.

Cu îndrumarea corectă, filmele pot fi mai mult decât o sursă de divertisment — pot deveni instrumente puternice pentru creștere, ajutând adolescenții să se dezvolte în indivizi informați, empatici și responsabili din punct de vedere social.

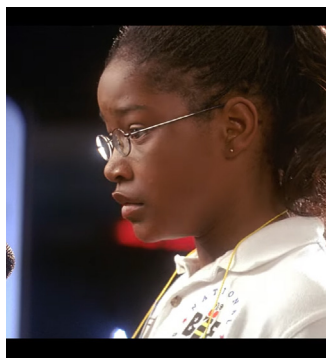
Uneori, citatele din filme pot influența, la propriu, modul în care adolescenții văd lucrurile.

„Zboară ca tine, nu ca ei.” – Fink în „Robotul Sălbatic” (2024)

„Ohana înseamnă familie. Familie înseamnă că nimeni nu este lăsat în urmă sau uitat”, din „Lilo & Stitch”.(2002)

În „Săptămâna Altfel” am vizionat un film împreună cu clasa, care a avut o lecție de viață frumoasă. Se numește „Akeelah and the Bee” („Akeelah și concursul de ortografie”) și are în centrul atenției o fată de 11 ani, Akeelah Anderson, care provine dintr-o familie disfuncțională și care este pe punctul de a renunța la școală. Ea descoperă că are o aptitudine inedită pentru ortografie și se înscrie într-un concurs. Cu ajutorul unui profesor, Dr. Larabee, învață nu numai despre ortografie, ci și despre familie și viață.

Deși nu este foarte cunoscut, filmul conține lecții de viață foarte valoroase și provocatoare.

„Oamenii au nevoie de povești mai mult decât de hrană.”

Există o scenă în care Dr. Larabee îi spune lui Akeelah să citească un citat dintr-o ramă foto. Acele câteva cuvinte exprimă una dintre cele mai mari provocări pentru oamenii de toate vârstele:

„Cea mai mare frică a noastră nu este că suntem slabi. Cea mai mare frică a noastră este că suntem puternici dincolo de orice măsură. Ne întrebăm: ‘Cine sunt eu să fiu genială, superbă, talentată, fabuloasă?’ De fapt, cine ești tu să nu fii?”

Antonia Cherciu, Clasa a VII-a C

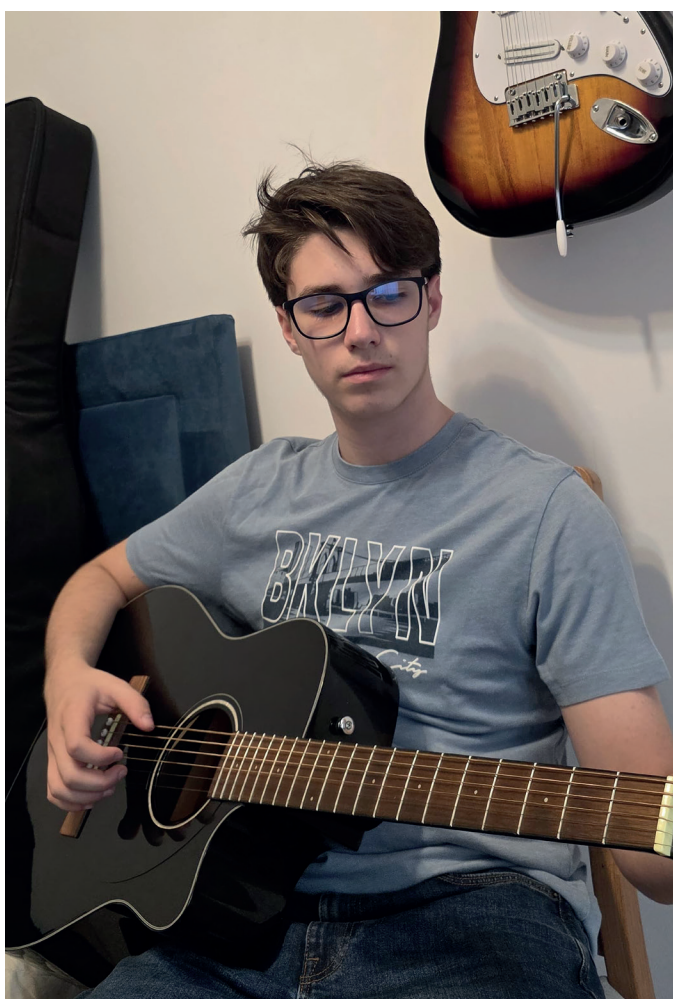
PASIUNEA CARE NE SCHIMBĂ

Chitara

Pasiunea mea este cântatul la chitară, un drum pe care am pornit acum mai bine de un an și jumătate. N-a fost dragoste la prima vedere (mai ales când mă dureau degetele în primele săptămâni), dar, treptat, a ajuns cel mai bun mod de relaxare. Atunci când am o zi grea sau mă simt stresat, încep să cânt și intru în propria mea lume.

La început, învățam noțiunile de bază și repetam aceleași melodii de zeci de ori, chiar dacă nu sunau perfect. Uneori mă frustram când nu reușeam să schimb acordurile suficient de rapid, dar fiecare mic progres îmi dădea motivația să continui.

Acest drum m-a învățat că rezultatele nu apar imediat, ci prin exercițiu și dorință. Îmi place să învăț melodii noi, să încerc stiluri diferite și să improvizez atunci când am inspirație. Uneori cânt singur, alteori pentru prieteni sau familie, așa îmi dau seama dacă aud doar eu anumite greșeli.

M-am apucat de chitară deoarece am fost mereu fascinat de oamenii care cântă la un instrument, iar chitara electrică mi s-a părut cea mai interesantă. Nu am urcat niciodată pe scenă, deoarece cânt mai mult pentru mine. Până acum am compus patru melodii, dintre care una am înregistrat-o la studio, iar visul meu este ca într-o zi să o aud la radio.

Alexandru Octavian Dinică, Clasa a VIII-a C

FALL OF PICTURES

Concurs foto

În cadrul concursului „Fall of Pictures”, elevii de clasa a VIII-a A și-au pus în valoare cunoștințele fotografice și tehnice.

Pentru a face poza perfectă, concurenții aveau de surprins esența toamnei într-o fotografie plină de culoare și de viață.

Fiecare a văzut toamna dintr-o ipostază diferită, iar perspectivele au fost diverse. Toamna este anotimpul nostalgiei, când melancolia se îmbracă în nuanțe arămii. Privind schimbările din jurul nostru, observăm și schimbările din interior, lucru care este interesant de surprins într-o imagine.

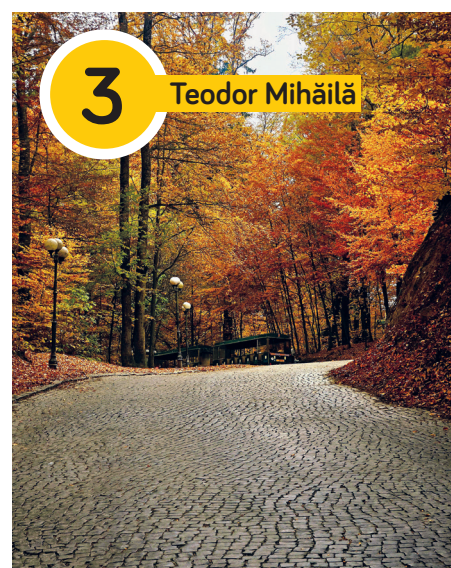
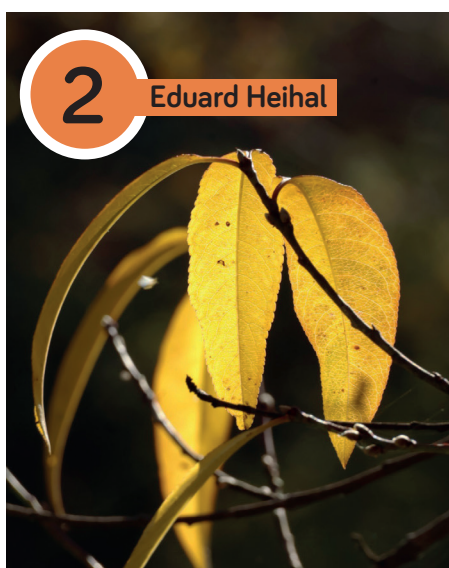
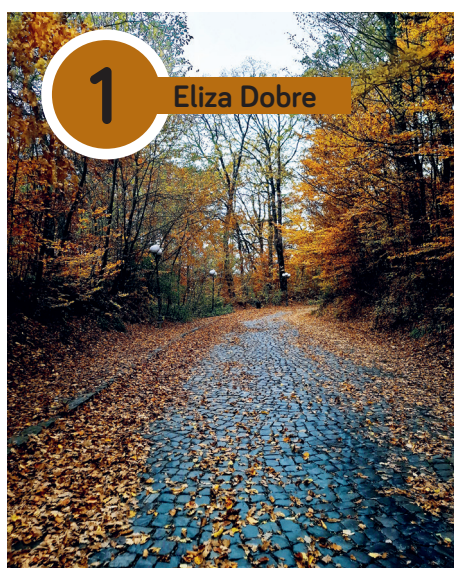
Juriul, compus din elevi pasionați de fotografie atât din școala noastră, cât și de la Liceul

„Jean Monnet”, a avut de făcut o muncă dificilă în evaluare.

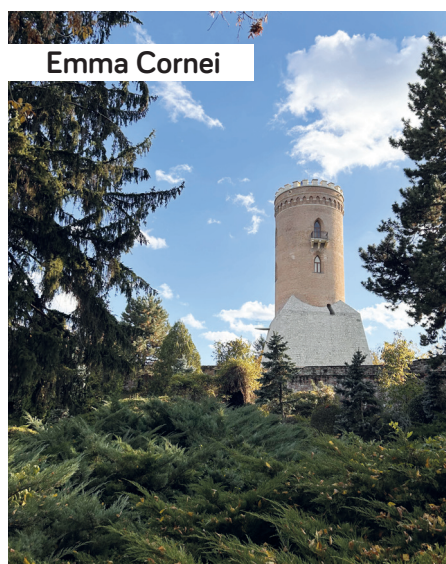
Pentru decernarea premiilor, Vlad Ungureanu, elev în clasa a XII-a care practică fotografia profesional, și Ilena Milescu, de asemenea elevă în clasa a XII-a, amândoi foști elevi ai Școlii Nr. 178, au venit la școala noastră pe 27 noiembrie, cu scopul de a desemna câștigătorii.

A fost o experiență minunată și serioasă în același timp. Ne-am bucurat de expoziția noastră de fotografii, dar am și învățat multe de la colegii noștri mai mari. În final, s-au ales și câștigătorii.

Petra Ene, Clasa a VIII-a A

Premii speciale

ȘTIINȚE ALE NATURII

Bucuria de a învăța prin experimente

În cadrul orelor de Științe ale naturii, elevii clasei a III-a D, coordonați de doamna învățător Bulgaru Raluca, au desfășurat activități bazate pe învățarea prin experiment, având ca scop înțelegerea noțiunilor prin observare directă și implicare activă a elevilor.

Experimentul le oferă elevilor posibilitatea de a urmări fenomenele studiate, de a formula ipoteze și de a stabili relații de tip cauză-efect. Activitățile practice contribuie la clarificarea informațiilor și la fixarea acestora într-un mod accesibil și atractiv.

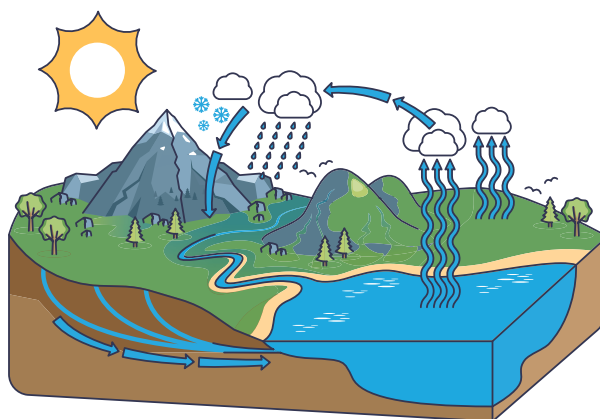
În cadrul temei „Circuitul apei în natură”, elevii au realizat un model experimental prin care au putut observa etapele principale ale acestui proces. Activitatea a fost completată de realizarea unui

filtru de apă, precum și de experimentul referitor la tornada în miniatură, ilustrând, într-o manieră simplificată, procese naturale.

Studiul magnetismului s-a realizat cu ajutorul magneților și al piliturii de fier, iar tema proprietăților corpurilor a inclus un experiment privind volumul ocupat de diferite materiale, prin compararea boabelor de porumb cu cele de porumb expandat.

De asemenea, elevii au abordat și noțiuni de astronomie, prin realizarea unor machete ale Sistemului Solar, care au facilitat înțelegerea poziției și a organizării planetelor.

Prin aceste activități, elevii au avut ocazia de a observa direct fenomenele studiate și de a formula concluzii pe baza propriilor observații.

Circuitul apei în natură

Impresiile elevilor reflectă interesul și implicarea manifestate pe parcursul acestor demersuri didactice:

„Experimentele realizate la orele de științe m-au ajutat să înțeleg mai clar fenomenele despre care învățăm. De exemplu, la circuitul apei, am putut observa fiecare etapă și mi-a fost mai ușor să înțeleg cum se formează ploaia.” (Matei Eric)

„Activitatea de realizare a filtrului de apă mi s-a părut utilă, deoarece am văzut cum pot fi separate impuritățile și am înțeles mai bine importanța apei curate.” (Georgescu Ileana)

„Lucrul cu magneți și pilitură de fier mi-a

arătat cum acționează forțele magnetice, chiar dacă nu sunt vizibile.” (Preda Diana)

„Prin experimentul despre volum am înțeles că aceeași substanță poate ocupa spații diferite, în funcție de formă.” (Darie Alexandru)

„Pentru mine, ora de Științe ale naturii reprezintă un cadru în care copiii sunt încurajați să exploreze, să adreseze întrebări și să își exprime liber ideile. Îmi propun să creez un mediu de învățare deschis și stimulat, în care implicarea activă îi ajută să-și dezvolte gândirea și încrederea în propriile observații.” (înv. Bulgaru Raluca)

EDUCAȚIA PRIN SPORT

Mari sportivi români - visurile mele în culorile tricolorului

Mă numesc Eva și sunt elevă în clasa a V-a C. Am ales acest subiect pentru revista școlii, deoarece sportul este foarte important pentru mine și pentru că marii sportivi români m-au învățat să visez. Ei nu sunt doar oameni care câștigă medalii, ci oameni care muncesc zilnic, care se sacrifică și care nu renunță niciodată.

De fiecare dată când aud imnul României la o competiție, simt emoție și mândrie. Atunci îmi dau seama că sportivii noștri reprezintă mai mult decât ei înșiși: reprezintă o țară întreagă.

Campionii nu se nasc perfecți, ei cresc din muncă, lacrimi și visuri.

Nadia Comăneci
perfecțiunea care a uimit lumea

Nadia Comăneci este pentru mine cea mai mare sportivă a României. O fetiță simplă din Onești a reușit să schimbe istoria gimnasticii. La Jocurile Olimpice din 1976, Nadia a obținut primul 10 perfect din lume.

Când citesc despre ea, mă emoționez, pentru că îmi dau seama cât de mult a muncit. A căzut de multe ori, dar s-a ridicat mereu. Nadia Comăneci m-a învățat că perfecțiunea se construiește pas cu pas, cu multă răbdare și ambiție.

David Popovici
campionul generației mele

David Popovici este sportivul care îmi arată că și copiii pot reuși lucruri mari. Este tânăr, modest și foarte muncitor. A devenit campion mondial la înot și a făcut România cunoscută în toată lumea.

Când îl văd, simt că și eu pot visa mai mult. El este dovada că vârsta nu este un obstacol atunci când ai voință.

Gheorghe Hagi
legenda fotbalului românesc

Gheorghe Hagi este un nume despre care am auzit foarte multe de la părinții mei. A fost un mare fotbalist și un adevărat lider. A jucat cu sufletul pentru România și a adus bucurie milioanei de români.

După ce s-a retras, a ales să ajute copiii să devină sportivi, ceea ce arată cât de mult iubește sportul.

Simona Halep
inima mare a tenisului românesc

Simona Halep este o sportivă care m-a făcut să plâng de bucurie. Deși nu a avut un drum ușor, a ajuns numărul 1 mondial și a câștigat turnee importante.

Ce îmi place cel mai mult la Simona este faptul că nu a renunțat niciodată. Chiar și când a fost obosită sau accidentată, a luptat până la final. Ea m-a învățat că nu contează cât de greu este, ci cât de mult crezi în tine.

Ce înseamnă sportul pentru mine

Pentru mine, sportul este mai mult decât mișcare. Este o lecție de viață. Prin sport învăț să fiu disciplinată, să respect regulile și să nu renunț când este greu. Marii sportivi români m-au învățat că succesul nu vine ușor și că fiecare victorie este rezultatul muncii din spate.

Acest proiect este scris din inimă. **Marii sportivi români sunt eroii mei. Ei m-au învățat să cred în mine, să fiu curajoasă și să fiu mândră că sunt româncă.**

Îmi doresc ca, într-o zi, să pot spune și eu că am muncit pentru visul meu, așa cum au făcut ei.

SUPEREROI ÎN SPORT

Alexandru Bologa

Alexandru Bologa este un practicant special de judo în România. El este nevăzător, dar ambiția i-a spus întotdeauna să nu se dea bătut și să continue lupta până la sfârșit.

Alexandru s-a născut în anul 1995, pe data de 7 noiembrie. Este **triplu campion european la judo** pentru nevăzători, cu realizări uimitoare și remarcabile pentru țara noastră. A fost antrenat la Centrul Olimpic din Cluj. În anul 2013, la 18 ani, a concurat la Campionatul Mondial pentru juniori de la Eger (Ungaria), obținând medalia de argint, un rezultat mai mult decât satisfăcător.

În anul 2016, la ediția din acel an, a intrat în semifinala de la Rio de Janeiro, fiind învins de oponentul său, dar, în recalificări, a obținut medalia de bronz, o reușită remarcabilă.

În anul 2020, a concurat la **Jocurile Paralimpice** de la Tokyo, obținând medalia de bronz. Pentru acest concurs, s-a antrenat intens, cu dorința de a obține rezultate deosebite, iar dorința lui s-a împlinit.

Jocurile Paralimpice

El este campionul României în prezent, obținând, la IBSA Judo Grand Prix, de trei ori la rând medalia de aur.

În anul 2019, pe data de 21 august, devine numărul 1 în clasamentul mondial la judo pentru nevăzători.

Concluzie: nu contează cât de diferit ești față de alții. Dacă muncești mult și ai ambiție, poți reuși în viață. Chiar dacă este greu uneori și ceilalți nu cred în tine, nu trebuie să renunți.

Cu multă răbdare și efort constant, fiecare poate ajunge un adevărat campion.

Teodor Popovici Turnea, Clasa a V-a B

FOTBAL FEMININ

Ambiție și determinare

Pe data de 21 octombrie 2025, Parcul Tineretului a fost martorul unei povești frumoase despre curaj, determinare și spirit de echipă. Echipa de fotbal feminin a Școlii Gimnaziale Nr. 178, formată din zece eleve de gimnaziu – din clasele a VI-a, a VII-a și a VIII-a – a participat pentru prima dată la competiția „Trofeul Bucureștiului”, la disciplina fotbal feminin.

Desfășurată pe terenuri special amenajate, competiția, organizată sub egida Decathlon, a reunit echipe din mai multe unități de învățământ, oferind un cadru dinamic și competitiv. Pentru fetele noastre, însă, miza a fost mai mult decât un rezultat: a fost o oportunitate de a învăța, de a se autodepăși și de a demonstra că pasiunea poate învinge lipsa experienței.

Deși acesta este primul an în care elevele fac parte din echipa de fotbal a școlii și niciuna dintre ele nu practică acest sport la nivel profesionist, parcursul lor a fost unul remarcabil. Cu multă ambiție și o dorință sinceră de a juca, fetele au reușit să câștige meciurile de baraj, calificându-se până în finala mică a competiției.

Meciurile au fost intense, pline de emoții și momente spectaculoase, iar echipa noastră a demonstrat nu doar abilități sportive în continuă dezvoltare, ci și un exemplu autentic de fair-play. În final, elevele au obținut un onorant loc 4, o performanță cu atât mai valoroasă cu cât marchează începutul unui drum promițător.

Ultimul meci s-a desfășurat într-o atmosferă plăcută, cu o vreme favorabilă care a completat perfect entuziasmul de pe teren. Zâmbetele, încurajările și bucuria jocului au fost, poate, cele mai importante „trofee” câștigate în acea zi.

Dincolo de clasament, această experiență a însemnat prietenie, încredere și amintiri de neuitat. Echipa de fotbal feminin a Școlii Gimnaziale Nr. 178 a demonstrat că începuturile pot fi dificile, dar atunci când există pasiune și unitate, rezultatele nu întârzie să apară.

Felicitări fetelor noastre pentru curaj, implicare și pentru modul exemplar în care au reprezentat școala! Suntem mândri de voi și așteptăm cu nerăbdare viitoarele voastre reușite!

David Tetic, Clasa a VII-a C

ATLETISM

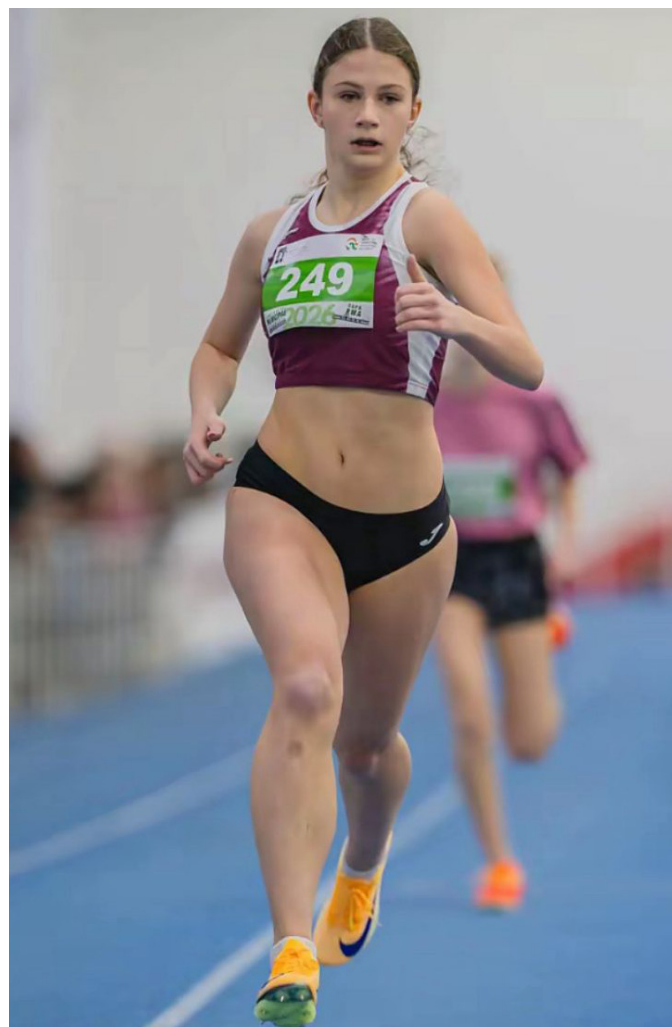
Pasiune pentru sport

Pentru mine, sportul nu este doar o lecție practică de două ori pe săptămână la școală. Este pasiunea mea, este ceea ce fac zilnic, este cea fără de care nu îmi pot imagina viața...

Pasiunea nu este doar un sentiment, ci este tensiunea între a-ți stăpâni propriul corp și a fi controlat de ceva mai puternic decât tine, dorința.

Când ești pasionat nu te mai interesează de consecințe, de distrageri sau de timp, ești axat pe destinația finală pe care o ai în minte și lucrezi zi și noapte pentru a-ți atinge și depăși potențialul.

Deși este foarte greu să fii un sportiv de performanță, asta nu mă oprește nici pe mine, nici pe alte mii de sportivi din a face ce ne place, cea pentru care ne-am antrenat atâta timp și am sacrificat atâtea: timpul, viața socială, libertatea alimentară, stabilitatea emoțională.

Practic atletismul de 4 ani, 2-3 ore pe zi de 6-8 ori pe săptămână și pot să zic că nu este deloc ușor fizic, nici psihic, dar nu regret absolut deloc decizia de a face acest sport. Deși în unele zile prefer să stau în pat, îmi aduc aminte de obiectivele pe care mi le-am setat de a ajunge campioană olimpică.

În ultimii 4 ani am participat la campionate municipale, naționale și europene, obținând titlul de vicecampioană națională.

În concluzie, pasiunea nu este doar un sentiment, ca tristețea sau fericirea, ci este o orientare stabilă a unui om către ceva ce consideră valoros și pentru care simte că își permite să facă sacrificii.

Taisia Șchirca, Clasa a VIII-a C

PRIETENIA

la 13 ani

Pentru mine, să ai un prieten adevărat înseamnă să ai o persoană pe care te poți baza oricând, care să te ridice atunci când cazi și care te susține în tot ceea ce faci, fără a te judeca. Este persoana care te aude și când nu spui nimic, oferindu-ți sprijin prin simpla ei prezență.

La vârsta de 13 ani, prietenia începe să capete o profunzime pe care nu o avea la vârstele mai mici. Nu mai e doar despre jocuri și râsete, ci despre încredere, loialitate, înțelegere și acceptare. Este o perioadă în care fiecare învață cu adevărat ce înseamnă să fii acolo pentru cineva, chiar și atunci când nu îți cere, învața să păstreze secrete, să asculte cu răbdare și să se bucure sincer de reușita celuilalt.

David Tetic, Clasa a VII-a C

Prietenia este o legătură strânsă care te face să râzi până la lacrimi, să plângi fără rușine și să te simți înțeles fără prea multe explicații. Un prieten care îți înțelege tăcerea este mult mai valoros decât cel care te-a văzut doar fericit. Însă, să dai de un prieten bun nu este ușor, deoarece aparențele pot înșela, iar cea mai dureroasă trădare poate veni de la cel de la care te așteptai cel mai puțin. Uneori, prietenii trec prin niște schimbări odată cu oamenii, alteori se pierd, dar fiecare din ele lasă în urmă amintiri și lecții, și ne arată cum să iertăm și cum să prețuim mai mult oamenii din jurul nostru.

Prietenii devin oglinda în care ne vedem pe noi înșine iar, cu ajutorul lor, descoperim cine suntem cu adevărat și ce ne face bucurioși sau triști. Un prieten adevărat nu-ți spune doar ce vrei să auzi, ci și adevărul, chiar dacă doare, fiindcă îi pasă cu adevărat de tine. Astfel, prin felul lor de a fi, te îndrumă să devii o versiune mai bună a ta în fiecare zi.

Prietenii adevărați nu apar ușor în viața noastră, însă, odată ce îi găsim, trebuie să-i păstrăm aproape.

Cristina Trandafir, Clasa a VII-a C

PRIETENIA

la 14 ani

La 14 ani, prietenia este mai matură, deoarece, conversațiile nu mai sunt la fel de copilăroase, sunt mai de încredere, bazate pe adevăr, sprijin, generozitate și umor. Alături de prieteni se formează mai multe amintiri deosebite care vor fi în viitor sursa umorului nostru, fie că vor fi niște prostioare sau niște realizări, ne vom aminti de ele cu drag, împreună.

De aceea va fi și mai importantă, deoarece știm că vom rămâne prieteni pe termen lung și cumva ne vom reîntâlni pe parcursul drumului nostru menit.

Ana-Maria Podoabă, Clasa a VIII-a A

La 14 ani, prietenia înseamnă mai mult decât simple conversații, înseamnă sprijin, râsete și încredere. Prietenii devin familia aleasă, cei care te înțeleg fără să explici prea mult. Prin ei înveți ce înseamnă loialitatea și sinceritatea, dar și cum să ierți. Fiecare moment petrecut împreună devine o amintire care te formează.

Emma-Cristiana Popa, Clasa a VIII-a A

O bucurie mai mare decât cea pe care o simțim atunci când râdem, discutăm și ne jucăm cu un prieten adevărat nu cred că există. Prietenia este un dar, iar la această vârstă plină de schimbări, o încurajare de la un amic îți atinge inima. Atunci când nu crezi în tine, prietenii îți amintesc cât de puternic(ă) ești. Atunci când ai o problemă, la cine te duci? La prietenul/prietena cel/cea mai bun(ă).

Școala poate fi stresantă și obositoare, însă atunci când râzi cu colegii în pauză, sau trimiți bilețelele colegului/colegei de bancă, aceasta nu mai pare atât de rea. Prietenii te ajută să nu uiți cum încă ești copil și trebuie să te și distrezi.

Luiza Gherghinescu, Clasa a VIII-a A

ANIVERSĂRI CULTURALE

George Bacovia (17 septembrie 1881)

George Bacovia a fost o voce puternică și originală a poeziei românești moderne.

Născut în Bacău, pe numele său real George Andone Vasiliu, poetul a devenit cunoscut sub pseudonimul Bacovia, inspirat de denumirea latină a orașului natal. Opera sa este asociată cu simbolismul, curent literar care se concentrează pe stări sufletești și muzicalitatea versului.

Este autorul unor volume de versuri și proză scrise în baza unei tehnici unice în literatura română, cu vădite influențe din marii lirici moderni francezi pe care-i admira, dar și, cum spune versul bacovian, „din Eminescu, Heine și Lenau.” La început văzut ca poet minor de critica literară, va cunoaște treptat o receptare favorabilă, mergând până la recunoașterea sa drept cel mai important poet simbolist român și unul dintre cei mai importanți poeți din poezia română modernă.

Opera lui Bacovia se remarcă printr-o atmosferă apăsătoare, plină de singurătate, tristețe, ploaie, frig, ceață și peisaje urbane monotone.

Limbajul lui Bacovia este sobru, repetitiv, uneori aproape monoton, însă această simplitate contribuie la puterea cu care este transmis mesajul poetic. Prin acesta, atribuie profunzime oricărui peisaj banal.

Deși în timpul vieții nu a fost pe deplin apreciat, Bacovia este astăzi considerat un poet esențial al literaturii române. Opera sa continuă să impresioneze prin simplitate și prin profunzime.

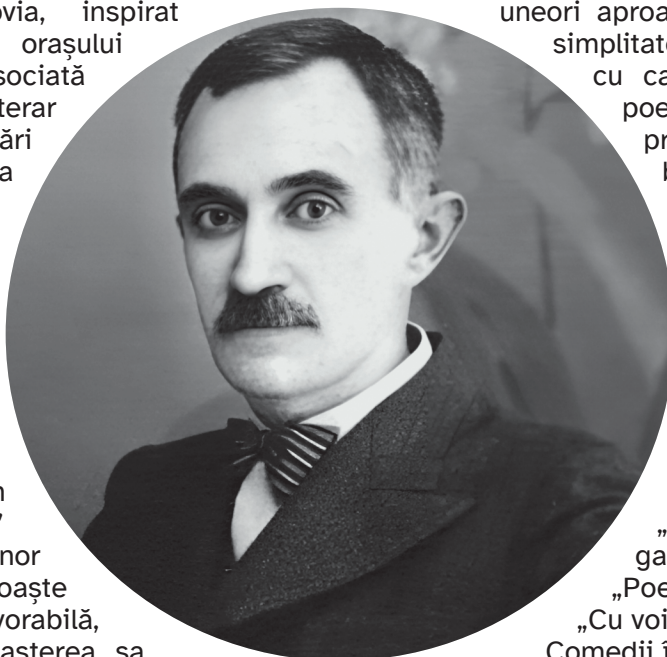
Dintre volumele de poezii: „Plumb”, 1916 „Scînteii galbene”, Bacău, 1926

„Poezii”, București, 1929

„Cu voi...”, București, 1930

„Comedii în fond”, București, 1936

„Stanțe burgheze”, București, 1946

Petra Ene, Clasa a VIII-a A

Plouă, plouă, plouă,

Vreme de beție

Și s-ascuți pustiul

Ce melancolie!

Plouă, plouă, plouă...

ANIVERSĂRI CULTURALE

Maria Tănase (25 septembrie 1913)

„Pasărea măiastră”, cum a fost supranumită de către Nicolae Iorga, Maria Tănase rămâne una dintre cele mai iubite și reprezentative voci ale muzicii populare românești.

Născută în București și crescând într-un mediu modest, dragostea pentru folclor i-a fost formată încă din copilărie. Talentul său muzical s-a remarcat devreme, iar vocea sa puternică și expresivă avea să cucerească inimile românilor.

În mai 1934 se angajează la Teatrul „Cărăbuș”.

În vara anului 1937, înregistrează primele cântece populare la casa de discuri „Columbia”, sub îndrumarea etnomuzicologilor Constantin Brăiloiu și Harry Brauner (profesor de folclor muzical, cel care îi va alcătui repertoriul cu melodii autentice culese de el din toată țara), primele două fiind „Cine iubește și lasă” și „M-am jurat de mii de ori”.

La 16 aprilie 1939 pleacă la Expoziția Universală de la New York (New York World's Fair),

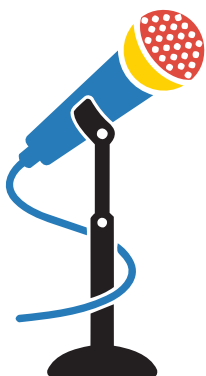
amenajată în cartierul Flushing Meadows din sectorul Queens. Cântă împreună cu orchestra lui Grigoraș Dinicu și cu naistul Fănică Luca la Casa românească (unul din pavilioanele României).

Aici, Maria Tănase are ocazia să-i cunoască pe George Enescu și pe Constantin Brâncuși. Maria Tănase se întoarce în țară în luna iulie.

Maria Tănase a fost un adevărat simbol al culturii românești, reușind să cânte doine, balade și cântece tradiționale din diferite regiuni ale țării, păstrându-le autenticitatea, dar și interpretându-le într-un mod autentic. Cântece precum „Ciuleandra”, „Până când nu te iubeam” sau „Bun îi vinul ghiurghiului” au devenit nemuritoare datorită vocii și sensibilității sale artistice.

În perioada interbelică și în anii de după război, Maria Tănase a susținut numeroase spectacole atât în țară, cât și pe scene importante din Europa, ducând cu mândrie folclorul românesc peste hotare.

Maria Tănase va rămâne pentru totdeauna „Privighetoarea muzicii românești”, un simbol al sufletului și al identității noastre naționale.

*Scanează cu telefonul
și ascult-o pe
Maria Tănase!*

Daria Donea Clasa a VII-a C și
Petra Ene, Clasa a VIII-a A

Privighetoarea muzicii românești

ANIVERSĂRI CULTURALE

Frank Herbert (8 octombrie 1920)

Frank Herbert a fost un scriitor american celebru, cunoscut în special pentru seria sa de science fiction „Dune,” considerată una dintre cele mai influente lucrări din acest gen și cea mai bine vândută.

Herbert a fost pasionat de scris încă din tinerețe, dar a avut nevoie de mai multe decenii pentru a-și găsi vocea distinctă în literatură. Înainte de a deveni un autor de renume, a lucrat ca fotograf, reporter și editor pentru mai multe publicații, experiență care i-a dezvoltat un simț acut al detaliului și al realităților sociale și politice, aspecte ce vor deveni esențiale în opera sa literară.

În 1965, Herbert a publicat „Dune”, o lucrare monumentală care a redefinit science-fictionul. Romanul, inițial respins de numeroase edituri, a fost în cele din urmă publicat de Chilton Books, deși aceasta era o companie cunoscută mai ales pentru manuale tehnice.

Povestea este plasată pe planeta deșertică Arrakis, singura sursă a „melanjului” – o substanță cu proprietăți asupra conștiinței și a longevității. În centrul acțiunii se află tânărul Paul Atreides, moștenitor al unei case nobiliare, care se confruntă

cu trădarea, politica interstelară și destinul.

„Dune” a fost apreciat pentru profunzimea sa filosofică, pentru construcția complexă a universului și pentru abordarea temelor precum ecologia, religia, puterea, economia și relația omului cu mediul. Herbert a explorat ideea că resursele naturale, în special cele rare, pot modela întregi civilizații, anticipând multe dintre dezbaterile contemporane despre ecologie și sustenabilitate.

În plus, romanul oferă o reflecție asupra naturii liderilor și a pericolelor idolatrizării, subliniind astfel cât de ușor poate fi transformată credința într-un scop distructiv.

Frank Herbert a murit în 1986, la vârsta de 65 de ani, însă moștenirea sa culturală rămâne vastă. „Dune” a inspirat filme, seriale, jocuri video și o comunitate globală de cititori. Prin opera sa, Herbert a demonstrat că science fiction-ul poate fi un instrument puternic de reflecție filosofică și socială, depășind granițele divertismentului pentru a deveni literatură de idei.

Petra Ene, Clasa a VIII-a A

ANIVERSĂRI CULTURALE

John Lennon (9 octombrie 1940)

John Lennon a fost un muzician, compozitor, activist pentru pace și una dintre cele mai influente personalități din muzica populară secolului XX. Cunoscut mai ales pentru activitatea sa în trupa „The Beatles”, Lennon a devenit o figură emblematică în muzica rock și în cultura pop.

Lennon s-a născut într-o perioadă dificilă, pe fondul unui război mondial, iar copilăria sa a fost marcată de despărțirea părinților și de creșterea alături de mătușa sa, Mimi Smith. La vârsta de 16 ani, a înființat o trupă numită „The Quarrymen”, care în cele din urmă s-a transformat în faimoasa trupă „The Beatles”, care a debutat pe scenă în anii 1960. Lennon a fost liderul trupei, fiind vocalist principal și chitarist ritmic. Împreună cu McCartney, a scris majoritatea pieselor, contribuind semnificativ la dezvoltarea stilului și sunetului „The Beatles”.

Câteva dintre cele mai celebre piese pe care le-a scris sunt: „Help!”, „Strawberry Fields Forever” și „A Day in the Life”. Lennon nu a fost doar un artist inovator, ci și un activist convins. Împreună cu soția sa, Yoko Ono, a fost un susținător vocal al pacifismului, protestând împotriva războaielor, în special împotriva războiului din Vietnam. De asemenea, a fost implicat în mișcările pentru drepturile civile și și-a folosit faima pentru a atrage atenția asupra injustițiilor sociale și politice.

Lennon s-a căsătorit cu Yoko Ono în 1969, iar relația lor a fost subiectul multor controverse, dar și o sursă de inspirație pentru muzica sa. Împreună au avut un fiu, Sean Lennon. În 1975, Lennon a ales să se retragă temporar din muzică pentru a se dedica familiei.

A revenit în 1980 cu albumul „Double Fantasy”, realizat împreună cu Ono. Acesta a fost foarte bine primit și a câștigat premiul „Grammy” pentru Albumul Anului.

Tragedia a lovit în decembrie 1980, când John Lennon a fost asasinat în fața casei sale din New York de un fan obsedat. Moartea sa a fost un șoc pentru întreaga lume, iar Lennon a rămas o figură simbolică a muzicii și a activității pentru pace.

Lennon a fost recunoscut pentru contribuțiile sale muzicale și pentru impactul său cultural, fiind inclus în „Rock and Roll Hall of Fame” de două ori: o dată ca membru al „The Beatles” și o dată ca artist solo.

Muzica și mesajul său continuă să fie o sursă de inspirație, iar piese precum „Imagine” și „Give Peace a Chance” sunt auzite și astăzi în întreaga lume. Moștenirea sa ca muzician și activist pentru pace rămâne una dintre cele mai puternice din istoria muzicii.

Petra Ene, Clasa a VIII-a A

Imagine all the People

Living life in Peace.

ANIVERSĂRI CULTURALE

Alexandru Mitru (6 noiembrie 1914)

Alexandru Mitru (pe numele său real Alexandru Pârâianu) s-a născut în Craiova, și a fost unul dintre cei mai iubiți scriitori români de literatură pentru copii și adolescenți.

Și-a început studiile în orașul natal, la Colegiul Național „Carol I”, însă s-a mutat ulterior la București pentru studiile universitare.

Deși inițial a urmat cursurile Facultății de Științe, s-a transferat la Facultatea de Litere și Filosofie, pe care a absolvit-o în anul 1940. În 1956 a preluat rolul de profesor de limba română la Liceul „Gheorghe Lazăr” din București, unde a înființat și a condus, timp de aproape 20 de ani, cercul literar „Luceafărul”. Scriitorul s-a stins din viață în București, la vârsta de 75 de ani.

Debutul său literar a fost marcat de prezența în revista „Ramuri”, în anul 1932. Tot atunci a debutat editorial cu volumul de nuvele „Păpușa”. De-a lungul carierei, a abordat numeroase tematici, însă cele predominante au fost mitologia și folclorul.

Amintim, dintre operele sale: volumele de basme: „Copiii muntelui de aur” (1954), „În țara legendelor” (1956), „Basmelor mării” (1957), „Palatul de argint” (1957); prelucrările din mitologia

greco-latină: „Isprăvile viteazului Heracle”, 1959; „Legendele Olimpului” (I-II), 1960-1962; „Din marile legende ale lumii” (I-II), 1963-1965), ca și povestirile pentru copii și tineret: „Albumul de geografie”, 1951; „Flori pentru Mihaela”, 1964; „Săgeata căpitanului Ion”, 1967; „Dansez cu tine”, 1981.

A îngrijit, în 1988, o ediție de câteva romane ale lui Mihail Sadoveanu.

Alexandru Mitru „reinterpretează în viziune proprie mituri românești inspirate din folclor și documente scrise (despre obârșia fantastică a lumii, a elementelor naturii, a locurilor sacre, a formelor stranii de relief)”

(“Dicționarul general al literaturii române”, Editura Univers Enciclopedic, 2005 București).

Considerate drept „exemplare” prin calitățile artistice și de expresie, scrierile lui Alexandru Mitru se caracterizează printr-un stil oral, simplu și direct, amintind tradiția povestitorilor moldoveni” (“Dicționarul scriitorilor români”, Editura Albatros, București, 2001).

Alexandru Dinică,
Clasa a VIII-a C

ANIVERSĂRI CULTURALE

Emil Racoviță (15 noiembrie 1868)

Emil Racoviță a fost un savant, explorator, speolog și biolog român, considerat fondatorul biospeologiei (studiul faunei din subteran - peșteri și pânze freatice de apă).

Și-a început învățătura la Iași ca elev al lui Ion Creangă, omul de la care a moștenit neoașul grai moldovenesc pe care l-a folosit chiar și în cuvântări rostite în cadrul protocolar al Academiei Române. A continuat-o tot la Iași, mai întâi la Liceul Național, apoi la liceul privat Institutele Unite, unde a fost coleg cu Sava Atanasiu, Grigore Antipa, Dimitrie Voinov și Nicolae Leon și unde i-a avut ca profesori, printre alții, pe istoricul Alexandru D. Xenopol, chimistul Petre Poni și geologul Grigore Cobălcescu. Cel din urmă a jucat un rol cu adevărat decisiv în alegerea căii pe care tânărul său elev avea să se angajeze mai târziu, căci a știut să-i însămânțeze în cuget o dragoste față de natură.

Conformându-se dorinței pe care și-o exprimase părintele său, Racoviță a plecat la Paris, în 1886, pentru a urma cursurile Facultății de Drept. Dar imboldul pe care îl purta în suflet și-a spus de pe atunci cuvântul și, în paralel, a frecventat cu regularitate și prelegerile pe care medicul Léonce Manouvrier le ținea la Școala Superioară de Antropologie. Apoi, imediat după ce și-a luat licența în drept, s-a înscris la Facultatea de Științe de la Sorbona.

Suținerea publică a tezei pe care o elaborase asupra lobului cefalic al anelidelor polichete (cei mai

răspândiți viermi marini) i-a adus titlul de doctor în științe.

Între 1897 și 1899, a participat la o expediție antarctică belgiană, organizată și condusă de locotenentul de marină Adrien de Gerlache de Gomery și desfășurată la bordul vasului „Belgica”.

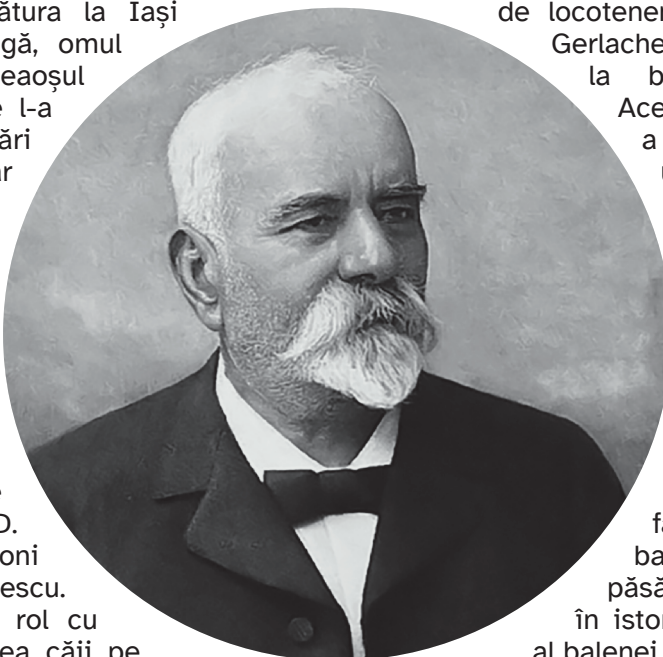
Aceasta a fost cea dintâi care a avut ca obiectiv efectuarea unor cercetări și observații științifice complexe, petrecând o întreagă iarnă polară în mijlocul banchizei australe. S-a întors în Europa cu 1200 de piese zoologice și 400 de piese botanice, la care se adaugă observațiile extrem de amănunțite pe care le-a făcut cu precădere asupra balenelor, a focilor și a păsărilor antarctice. El a rămas în istoria științei ca descoperitor al balenei cu cioc.

Ca urmare a descoperirii unor noi specii de crustacee în peștera Cueva del Drach din Mallorca, vizitată în 1904, domeniul îl fascinează și renunță la cercetarea în oceanologie pentru a se dedica ecosistemelor subterane.

În 1907, va publica „*Essai sur les problemes biospeologiques*”, prima lucrare importantă dedicată biospeologiei din lume.

În 1920 a fost invitat ca profesor la Facultatea de Științe a Universității din Cluj, unde a înființat primul institut de biospeologie din lume împreună cu prietenul și colegul său René Jeannel.

Camelia Stoescu,
Clasa a VII-a C

Emil Racoviță

HAI(HUI) ÎN LUME

Orașul Sighișoara este giuvaerul medieval al României, situat pe valea Târnavei Mari în Transilvania. Este celebru pentru cetatea sa din secolul al XII-lea, inclusă în patrimoniul UNESCO, una dintre puținele cetăți din Europa care sunt încă locuite.

Așezarea a fost întemeiată de sași (coloniști germani), care au fost chemați să apere granițele Transilvaniei. De-a lungul secolelor, Sighișoara s-a dezvoltat datorită breslelor de meșteșugari, care au construit ziduri groase și turnuri de apărare. Deși a supraviețuit asediilor și unui incendiu devastator în

1676, cetatea și-a păstrat arhitectura originală, cu străduțe înguste și case colorate.

Ce să nu ratezi:

- Turnul cu Ceas: Simbolul orașului, dotat cu un mecanism cu figurine care reprezintă zilele săptămânii.
- Scara Acoperită: Un tunel de lemn cu 176 de trepte, construit în 1642 pentru a proteja elevii în drum spre școală.
- Biserica din Deal: Un monument gotic impresionant, aflat în cel mai înalt punct al cetății.

CURIOZITĂȚI:

1. Vlad Țepeș: Celebru domnitor s-a născut (cel mai probabil) aici, într-o casă situată lângă Turnul cu Ceas.

2. Turnurile Breslelor: Fiecare turn poartă numele breslei care îl administra (Cizmarilor, Croitorilor, Fierarilor, Măcelarilor, Tăbăcarilor, Cositorilor).

3. La Sighișoara are loc, începând din 1992, Festivalul „Sighișoara Medievală”. Acesta readuce la viață Cetatea Sighișoarei și prezintă elemente caracteristice Evului Mediu.

Amira Seifeddine Al Karwache, Clasa a VII-a C

HAI(HUI) ÎN LUME

Ithaka este o insulă în Marea Ionică în Grecia. Are o suprafață de 96 km² și aproximativ de 5.000 de locuitori. Este o municipalitate independentă în cadrul prefecturii Cefalonia și se află în nord-estul coastei acestei insule. Conform „Odiseei” lui Homer, această insulă este patria lui Ulise (Odiseu) și ținta lungii lui călătorii spre casă. A devenit simbolul unui obiectiv la care visezi mult și pe care îl atingi cu sacrificii și, mai ales, cu multă perseverență.

Ithaka are o climă tipic mediteraneană, caracterizată prin veri calde și uscate și ierni blânde, ploioase. Această insulă din Marea Ionică oferă

condiții ideale pentru vizitare în timpul sezonului cald, cu temperaturi ridicate între lunile iunie și septembrie.

Insula are un relief predominant muntos, cel mai înalt vârf fiind Neritos (800 m înălțime). Capitala este Vathy, situată în sud-estul insulei, în unul dintre cele mai mari porturi naturale din lume. Se presupune că Ithaka a fost numită după fiul unui rege al Cefaloniei, Ithacis, care s-a stabilit aici împreună cu fratele său și a construit o fântână care alimenta întreaga insulă cu apă.

ITHAKA

CURIOZITĂȚI:

1. Insula este formată din două părți legate printr-un istm îngust (Aetos), oferindu-i o formă neobișnuită, asemănătoare unui fluture.

2. Plajele din Ithaka nu au nisip fin, ci sunt acoperite cu pietricele albe, ceea ce conferă apei o nuanță intensă de turcoaz.

3. Deși s-au făcut numeroase săpături, orașul vechi și palatul lui Ulise nu au fost descoperite, hrănind în continuare misterul legendei.

4. Este faimoasă în literatura universală ca fiind regatul eroului Ulise, care a avut nevoie de 10 ani pentru a se întoarce acasă după Războiul Troian.

Amira Seifeddine Al Karwache, Clasa a VII-a C

HAI(HUI) ÎN LUME

Byblos este unul dintre cele mai vechi orașe locuite continuu din lume și se află pe coasta Mării Mediterane, în Liban, la aproximativ 40 km nord de capitala Beirut. Orașul are o istorie de peste 7.000 de ani și a fost un important centru al civilizației feniciene.

Byblos s-a dezvoltat ca un port comercial important în Antichitate, fiind renumit pentru comerțul cu papyrus provenit din Egipt. De fapt, numele orașului a stat la baza cuvântului „bibliotecă” și „Biblie”, deoarece grecii numeau papyrusul „byblos”.

Relieful zonei este caracterizat de o frumoasă coastă mediteraneană, cu ape albastre, porturi vechi și străduțe înguste din piatră. Orașul păstrează numeroase vestigii istorice, printre care temple antice, ziduri vechi și un castel medieval construit de cruciați. Datorită valorii sale istorice, centrul vechi al orașului face parte din patrimoniul mondial UNESCO.

Astăzi, Byblos este o destinație turistică populară, unde vizitatorii pot explora situri arheologice impresionante, se pot plimba prin portul vechi și se pot bucura de restaurantele și cafenelele de pe malul Mării Mediterane.

CURIOZITĂȚI:

1. Byblos este considerat unul dintre cele mai vechi orașe locuite continuu din lume.
2. Numele orașului este legat de originea cuvântului „Biblie”.
3. În Antichitate, Byblos era un important centru de comerț între Egipt și civilizațiile din zona Mediteranei.
4. Orașul găzduiește astăzi festivaluri culturale și muzicale cunoscute, precum Byblos International Festival.

Amira Seifeddine Al Karwache, Clasa a VII-a C

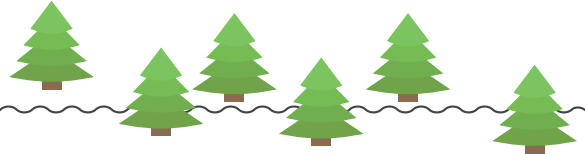

SĂ MAI ȘI RÂDEM!

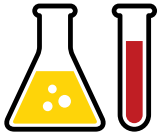
Râsul este cel mai bun medicament

- Ionel, ți-am cumpărat manualele pentru școală, mamă, au fost scumpe, așa că... ai grijă de ele!
- Bine, mamă, nici nu mă ating de ele!

- Clasa de ardeleni la ora de limba română:
- Elev Pop, spune, te rog, o propoziție!
 - Duminica me duc la pedure.
 - Pop dragă, dar nu-i bine.
 - Atunci nu me duc.

- Matei, care e materia ta preferată la școală?
 - Chimia.
- Cum așa, că în clasa a V-a încă nu se învată?
 - Tocmai de aceea!

- Profesoara o întreabă pe Ionela:
- Cum se face că întârzii mereu la școală?
 - Din cauza panoului, doamnă.
 - Panou? Ce panou?
 - Cel care e pe stradă și pe care scrie: „Atenție, școală! Încetiniți!”

- La ora de geografie:
- Ce capitală are Marea Britanie, întreabă profesorul?
 - O voce din spatele clasei:
 - Dar ați spus să învățăm capitalele de țări, nu de mări.

- Ora de geografie:
- Copii, care fluviu e mai lung: Prut sau Mississippi?
 - Mississippi.
 - Bravo, măi Gigel. Cu cât e mai lung?
 - Cu șapte litere!

- Eu nu vorbesc prea mult, zise profesorul de limba română către elevul Ionescu. Când fac cu degetul așa, înseamnă că vii la tablă.
- Nici eu nu vorbesc mult, domnule profesor, eu când dau din cap înseamnă că nu știu!

DE PE (și nu numai) adunate

1. Pământul este un imens magnet. Câmpul magnetic al Pământului este produs de fierul lichid care se mișcă în jurul fierului solid din nucleul Pământului. Asta transformă Pământul într-un magnet, cu un pol magnetic aproape de Polul Nord Geografic și celălalt lângă Polul Sud Geografic.

2. Luna și Soarele par să aibă aceeași mărime pe cer. Luna are un diametru de 3,474 km, în timp ce Soarele are un diametru de 1,4 milioane de km – așa că Soarele este de 400 de ori mai lat decât Luna. Dar Luna este mult mai aproape de Pământ decât Soarele – de 390 de ori mai aproape.

3. Cele mai strălucitoare stele pe cerul nopții nu sunt și cele mai apropiate. Proxima Centauri, cea

Soarele este o stea obișnuită – este o pitică galbenă, de mărime medie și face parte din secvența principală. Asta înseamnă că este într-un stadiu sănătos, la mijlocul vieții și pompează energie sub formă de căldură și lumină.

6. Universul încă se mai extinde. La Big Bang a apărut, brusc, totul (spațiul și timpul), dar apoi „totul” a devenit mai mare. Nu s-a extins într-un spațiu gol, dar spațiul a apărut din materia Universului. După aproximativ 5-6 miliarde de ani de la Big Bang, viteza cu care Universul se extindea a crescut. Așa că s-a extins mai repede și încă se mai extinde, tot mai repede.

mai apropiată stea, nici nu este printre cele mai strălucitoare. Sirius A este cea mai strălucitoare stea, dar este a șaptea cea mai apropiată stea.

4. Planeta Marte este ruginită. Este cunoscută drept planeta roșie, iar suprafața ei are roci și sol de culoare roșie din pricina oxidului de fier, cunoscut sub numele de rugină.

5. Cea mai apropiată stea este Soarele. Acesta furnizează toată energia de care are nevoie viața pe Pământ. Gravităția lui menține Pământul și toate celelalte planete din Sistemul Solar pe orbitele lor.

7. Galaxiile sunt foarte îndepărtate. Andromeda este cea mai apropiată galaxie față de a noastră, dar nu este foarte apropiată – se află la o distanță de 2500000 de ani-lumină. Deoarece Calea Lactee are un diametru de 100000 de ani-lumină și Andromeda are un diametru de 140000 de ani-lumină, există mult spațiu gol între ele. Nu putem vedea galaxia Andromeda foarte bine deoarece nu este prea luminoasă. Dar, dacă s-ar vedea mai clar, ar fi de patru ori mai mare decât luna plină pe cerul nopții.

Theodor Ștefan Marin, Clasa a VII-a C

TOP 5

Motive să fii mândru că înveți în 178

Colectivul de redacție

„Aripi de Pajura” își dorește să fie oglinda vieții din școala noastră, un loc de întâlnire a tuturor elevilor care au ceva frumos de spus, care s-au evidențiat sau se evidențiază prin talent, seriozitate, îndemânare, ambiție; este un prilej ca toți cei talentați, într-un domeniu sau altul, să le arate și celorlalți de ce sunt capabili: creații literare, participarea la proiecte sau pur și simplu implicarea în viața școlii.

Mulțumim tuturor profesorilor și colegilor noștri care au contribuit cu materiale, fotografii, idei și propuneri.

Felicitări colectivului de redacție!

**Scanează cu telefonul
și ai acces la toate
numerele revistei
Aripi de Pajura!**

Nr. 13 / noiembrie 2025
Colectivul de redacție

Coordonator: prof. Iuliana Cîrje

Tehnoredactori:

Podoabă Ana Maria, Clasa a VIII-a A
Popa Natalia, Clasa a VIII-a A
Popa Emma-Cristiana, Clasa a VIII-a A
Ene Petra, Clasa a VIII-a A
Pandrea Clara Sânziana, Clasa a VIII-a A
Dinu Luca, Clasa a VIII-a A

Colectiv de redacție elevi:

Podoabă Ana Maria, Clasa a VIII-a A
Popa Natalia, Clasa a VIII-a A
Popa Emma-Cristiana, Clasa a VIII-a A
Ene Petra, Clasa a VIII-a A
Stoenescu Camelia, Clasa a VII-a C
Dumitriu Daria, Clasa a VII-a B
Trandafir Cristina, Clasa a VII-a C
Seifeddine Al Karwache Amira, Clasa a VII-a C
Tetic David, Clasa a VII-a C
Dinică Octavian, Clasa a VIII-a C

Colectiv de redacție cadre didactice:

Georgeta Loredana Marin, informatician
Ana Maria Butnaru
Mihaela Carmen Udriște
Constanța Stanciu

Profesori coordonatori:

Victorița Sorescu
Nina Paraschiv
Mădălina Vișinescu
Elena Iorgulis
Elena Lazăr
Alina Georgescu
Raluca Bulgaru
Willy Petcu

Director: prof. Mihaela Gabriela Nițe
Director adjunct: prof. Florentina Roman

Revista „Aripi de Pajura”
ISSN 2821 – 4528 ISSN-L 2821 – 4528

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 178
STR. DRIDU NR.2, SECTOR 1, BUCUREȘTI

021 667 03 35

scoalanr178@gmail.com

www.scoalanr178.ro

ISSN 2821 – 4528 ISSN-L 2821 – 4528